

๓๔๓.๐๔๕

๘๙๓๕๐

๕-๓

การศึกษานิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี

สารนิพนธ์

ของ

เสวย สิงโตสี

27 พ.ย. 254๕

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว

ตุลาคม 2544

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

157674 จ.๓

การศึกษานิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี

บทคัดย่อ
ของ
เสวย สิงโตสี

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว
ตุลาคม 2544

เสวย สิงโตสี. (2544). การศึกษานิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการแนะแนว). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ถ่ายเอกสาร. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร.เมธิรินทร์ ภิญญชน,
อาจารย์ ดร.นันทา สุรักษา.

การวิจัยครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษานิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของ
นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี
กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา ปีการศึกษา 2544
จำนวน 151 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสำรวจนิสัยในการเรียนและ
เจตคติต่อการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
และการวิเคราะห์หาความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) รวมทั้งหาค่าความ
แตกต่างรายคู่ด้วยเชฟเฟ (Scheffe')

ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. นิสัยในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งด้านการหลีกเลี่ยงการผลิต
เวลาและด้านวิธีการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 3.27 และ 3.28 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง
2. เจตคติต่อการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ด้านการยอมรับในตัวเองและ
การยอมรับคุณค่าของการศึกษา มีค่าเฉลี่ย 3.71 และ 3.77 ซึ่งอยู่ในระดับดี
3. นิสัยในการเรียนของนักเรียนเมื่อจำแนกตามระดับชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นิสัยในการเรียนเมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. เจตคติต่อการเรียนของนักเรียน เมื่อจำแนกตามระดับชั้นเรียนแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
6. เจตคติต่อการเรียนของนักเรียนเมื่อจำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่าง
กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**A STUDY OF STUDYING HABITS AND ATTITUDES TOWARD STUDYING OF
LOWER SECONDARY SCHOOL STUDENTS AT BANNOENCHAMPA
SCHOOL, AMPHOE KHANGHANGMAEO
IN CHANGWAT CHANTHABURI**

**AN ABSTRACT
BY
SAWOEI SINGTOSRI**

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master of
Education Degree in Guidance and Counseling Psychology
At Srinakharinwirot University
October 2001

Sawoei Singtosri. (2001). *A Study of Studying Habits and Attitudes Toward Studying Of Lower Secondary School Students at Noenchampa School, Amphoe Khanghangmaeo in Changwat Chanthaburi*. Master Project, M.Ed. (Guidance and Counseling Psychology) Bangkok : Gradvete. School, Srinakharinwirot University. Adviosor Committee : Assoc. Prof. Dr.Methinin Pinyuchon., Dr.Nanta Sooraksa.

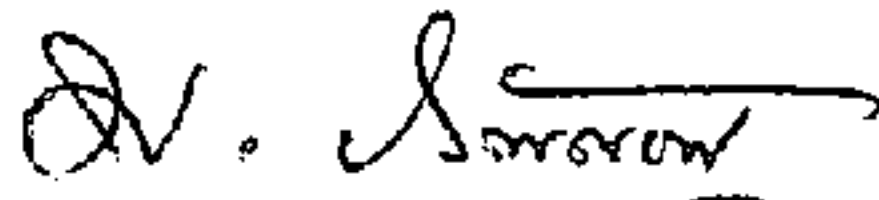
The purpose of this research was to study of studying habits and attitudes toward studying of Lower secondary school students at Noenchampa school, Amphoe Khanghangmaeo in Changwat Chanthaburi. The sample of this study was 151 of lower scondary school students at Noenchampa school in the academic year 2001. The research instrument were the survey of study habits and attitudes questionnaire. The data was analyzed by Percentage, Mean, Standard Deviation, One-Way NAOVA and Scheffe Procedure.

The results of the study were as follows.

1. Studying habits dimensions : delay avoidance and work method were moderate. (3.27 and 3.28 respectively)
2. Attitude toward studying dimensions : teacher approve and education acceptance were high (3.71 and 3.77 respectively)
3. There was no significantly different between the studying habits of the students by academic level.
4. There was no significantly different between the studying habits of the students by achievement level at the level of .01
5. There was no significantly different between the attitude toward studying of the students by academic level.
6. There was significantly different between the attitude toward studying of the students by achievement level the level of .01

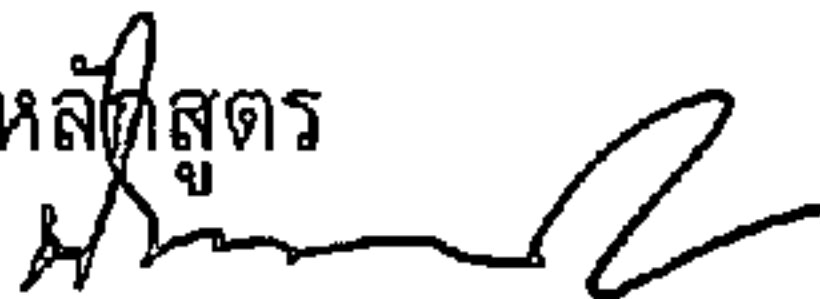
อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

(รองศาสตราจารย์ ดร.เมธินทร์ ภิณญชน)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

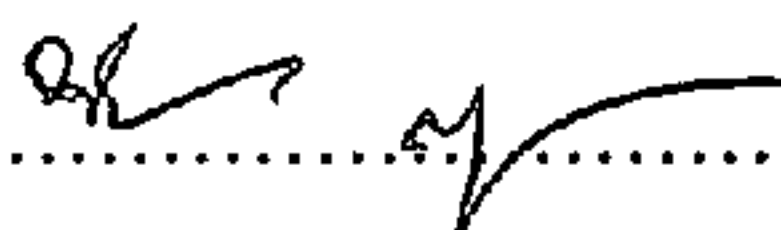
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์)

คณะกรรมการสอบ

(รองศาสตราจารย์ ดร.เมธินทร์ ภิณญชน)

ประธาน

(อาจารย์ ดร.นันทา สู้รักษา)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร)

กรรมการ

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จิตรศุกุล)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

วันที่...5...เดือน...ตุลาคม..... พ.ศ. 2544

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.เมธินันท์ ภิญโญชน ประธานควบคุมสารนิพนธ์ อาจารย์ ดร.นันทา สุรักษา กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ที่ได้สละเวลาอย่างมากในการช่วยเหลือแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทำให้ผู้วิจัยสามารถดำเนินงานไปด้วยดี จึงขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการทำสารนิพนธ์ และขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร อาจารย์ไพศาล อันประเสริฐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นันทนา วงษ์อินทร์ ที่ให้กำลังใจด้วยดีเสมอมา

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินจำปา ที่ให้โอกาสข้าพเจ้าได้ศึกษาต่อ และขอขอบคุณคณะครูโรงเรียนบ้านเนินจำปา ทุกท่านที่เป็นกำลังใจและช่วยเหลือด้านกิจกรรมการเรียนการสอน

ขอขอบคุณอาจารย์ศักดิ์ ภิรมย์ คุณมนฤดี เพ็ญสุริยา และคุณชัยพร ภาวรัตน์ ที่ช่วยเหลือแนะนำการทำสารนิพนธ์เป็นอย่างดี และขอขอบใจเพื่อน ๆ พี่น้องชาวเอกจิตวิทยาการแนะแนวทุกคนที่เป็นกำลังใจ

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อแสง และคุณแม่สำเนียง สิงโตสี ที่ได้สนับสนุนทุนทรัพย์และเป็นกำลังใจตลอดมา ขอขอบขอบคุณพี่ชาย พี่สาว และญาติทุกท่าน ที่ให้กำลังใจ

คุณค่าที่เกิดขึ้นจากสารนิพนธ์ในครั้งนี้ ขอมอบให้บุพการีของผู้ทำสารนิพนธ์ และคณาจารย์ทุกท่าน ที่อยู่เบื้องหลังแห่งการวางรากฐานให้กับผู้วิจัยตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

เสวย สิงโตสี

สารบัญ

บทที่	หน้า
1/ บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญ	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสารนิพนธ์	6
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียน	6
ความหมายนิสัยในการเรียน (Study Habits)	6
การสร้างและวิธีแก้ไขปรับปรุงนิสัยในการเรียน	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน	11
ความหมายของเจตคติต่อการเรียน	11
ธรรมชาติของเจตคติ	13
การสร้างและพัฒนาเจตคติต่อการเรียน	14
การวัดเจตคติและประโยชน์การวัดเจตคติต่อการเรียน	15
งานวิจัยในต่างประเทศและงานวิจัยในประเทศ	17
ผลงานวิจัยในต่างประเทศ	17
ผลงานวิจัยภายในประเทศ	20
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	21
ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	22
การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	23
3 วิธีการดำเนินการศึกษา	24
แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	24
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	24

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล	30
การวิเคราะห์ข้อมูล	30
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	30
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า	32
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และการแปลผล	32
การวิเคราะห์ข้อมูล	32
การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า	33
ผลการศึกษาค้นคว้า	33
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	46
บทย่อ	46
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	47
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า	48
ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป	52
ข้อเสนอแนะทั่วไป	52
บรรณานุกรม	53
ภาคผนวก	57
ประวัติย่อผู้วิจัย	74

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
3.1	ประชากรจำแนกตามระดับชั้นเรียน	24
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	33
4.2	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสอบถาม นิสัยในการเรียนทั้ง 2 ด้านคือ การหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา (DA) และวิธีการทำงาน (WM) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น	34
4.3	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสอบถาม เจตคติต่อการเรียนทั้ง 2 ด้านคือ การยอมรับในตัวเอง (TA) และ การยอมรับคุณค่าของการศึกษา (EA) ของนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้น.....	35
4.4	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสอบถาม นิสัยในการเรียน ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา (DA) จำแนกตาม ระดับชั้นเรียน	35
4.5	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัด เวลา (DA) จำแนกตามระดับชั้นเรียน	36
4.6	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสอบถามนิสัย ในการเรียนด้านวิธีการทำงาน (WM) จำแนกตามระดับชั้นเรียน	36
4.7	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนนิสัยในการเรียน ด้านวิธีการทำงาน (WM) จำแนกตามระดับชั้นเรียน	37
4.8	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนจากแบบสอบถามนิสัย ในการเรียน ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา (DA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน	37
4.9	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัด เวลา (DA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	38
4.10	การเปรียบเทียบนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา (DA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	38
4.11	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสอบถาม นิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงาน (WM) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียน	39

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
4.12	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนนิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงาน (WM) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	39
4.13	การเปรียบเทียบนิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงาน (WM) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	40
4.14	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน ด้านการยอมรับในตัวครู (TA) จำแนกตามระดับชั้นเรียน	40
4.15	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อการเรียน ด้านยอมรับในตัวครู (TA) จำแนกตามระดับชั้นเรียน	41
4.16	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน ด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา (EA) จำแนกตามระดับชั้นเรียน	41
4.17	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อการเรียน ด้านการยอมรับคุณค่าการศึกษา (EA) จำแนกตามระดับชั้นเรียน	42
4.18	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสำรวจเจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับในตัวครู (TA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	42
4.19	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อการเรียน ด้านยอมรับในตัวครู (TA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	43
4.20	การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียน ด้านการยอมรับในตัวครู (TA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	43
4.21	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสำรวจเจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับคุณค่าของการศึกษา (EA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	44
4.22	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อการเรียน ด้านยอมรับคุณค่าของการศึกษา (EA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	44
4.23	การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียน ด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา (TA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	45

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาคน โดยการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนให้ใฝ่เรียนใฝ่รู้ ให้มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. 2541) การที่ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่องด้วยตนเองได้ ผู้เรียนจึงต้องมีนิสัยในการเรียนที่ดี มีความสนใจในการเรียน และสนใจค้นคว้าหาความรู้ตลอดเวลา

นิสัยในการเรียนที่ดีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังที่แมดดอกซ์ (ขจรสุตา เหล็กเพชร. 2522 : 11; อ้างอิงจาก Maddox. 1963) ได้ให้ความเห็นว่า ความแตกต่างระหว่างบุคคลในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ขึ้นอยู่กับสติปัญญาและความถนัดร้อยละ 50-60 นิสัยในการเรียนที่ดีประมาณร้อยละ 30-40 โอกาสและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ อีกร้อยละ 10-15 และลินด์เกรน (ขจรสุตา เหล็กเพชร. 2522 : 11; อ้างอิงจาก; Linndgren. 1969) ให้ความเห็นว่าเหตุผลที่นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้นขึ้นอยู่กับการมีนิสัยในการเรียนที่ดีถึงร้อยละ 33 การมีความสนใจในการเรียนร้อยละ 25 เซาว์ปัญญาร้อยละ 15 นอกจากนั้นก็ขึ้นอยู่กับการประกอบอื่น ๆ ส่วนนักเรียนที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนนั้น เนื่องจากมีนิสัยในการเรียนที่ไม่ดีร้อยละ 25 ขาดความสนใจในการเรียนร้อยละ 35 นอกจากนั้นขึ้นอยู่กับการประกอบอื่น ๆ ความคิดเห็นของแมดดอกซ์ และลินด์เกรน สอดคล้องกับผลการศึกษาของโคล และเฟอร์กูสัน (ขจรสุตา เหล็กเพชร. 2522 : 11; อ้างอิงจาก Cole and Ferguson. 1946) ซึ่งได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์นิสัยในการเรียนของนิสิตในมหาวิทยาลัยเป็นเวลาหลายปี โดยใช้เทคนิคการสังเกต ผลปรากฏว่านิสิตที่ประสบผลสำเร็จจะมีนิสัยในการเรียนแตกต่างจากนิสิตที่ไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนถึงแม้ระดับสติปัญญาจะเท่ากัน

นอกจากนิสัยในการเรียนที่ดีที่ส่งผลให้นักเรียนใฝ่เรียนใฝ่รู้แล้ว ยังมีองค์ประกอบที่สำคัญร่วมด้วยคือ เจตคติต่อการเรียน ดังที่ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 233) กล่าวว่าเจตคติต่อการเรียนในทางที่ดีจะเป็นตัวกำหนดแนวทางพฤติกรรมของนักเรียนไปสู่จุดหมายปลายทางของการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี และจากการวิจัยของ เทอด แก้วศิริ (2530 : บทคัดย่อ) พบว่า เจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยมีองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องคือ ความรู้สึกที่มีต่อบุคลิกภาพและวิธีการสอนของครู การเห็นความจำเป็นในการเรียน การตัดสินใจ การเห็นคุณค่าในการเรียน ความรู้สึกที่มีต่อคะแนน ความสนุกในการเรียน และความเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาของครู

ในทางจิตวิทยาเป็นที่ทราบกันแล้วว่า องค์ประกอบต่างๆ ในโรงเรียนมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับ

องค์ประกอบทางสติปัญญาเพียงอย่างเดียว หากต้องอาศัยองค์ประกอบอื่นที่ไม่ใช่สติปัญญา ซึ่งได้แก่ คุณลักษณะอื่นส่วนตัวของผู้เรียนเองเข้ามามีบทบาทโดยเฉพาะเรื่องนิสัยในการเรียนที่ดี เจตคติที่ดีต่อการเรียน แรงจูงใจและการเอาใจใส่ต่อการเรียน ซึ่งฮิลเดรท (วิชชดา เตียวกุล. 2529 : 2 - 3; อ้างอิงจาก Hildreth. 1966 : 424) พบว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กฉลาดจำนวนหนึ่งไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน เนื่องจากนิสัยในการเรียนไม่ดี ขาดความสนใจเอาใจใส่ และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียน โอลท์แมน และคณะ (วิชชดา เตียวกุล. 2529 : 2 - 3; อ้างอิงจาก Holthman. 1965 : 5) ได้ทำการศึกษาพบว่า นิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน กล่าวคือ หากมีนิสัยในการเรียนดีและเจตคติต่อการเรียนที่ดี จะมีแนวโน้มประสบผลสำเร็จในการเรียนสูง

ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้เป็นอาจารย์แนะแนวให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี เป็นเวลา 9 ปี จากความรับผิดชอบที่จะต้องให้ความช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนอยู่เสมอ พบว่านักเรียนที่กำลังเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีคะแนนสะสมส่วนมากอยู่ในระดับต่ำกว่า 2.00 ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะให้ความช่วยเหลือ จึงได้ทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี โดยอาจารย์ผู้สอนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 10 คน ผลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ พบว่า นักเรียนมีปัญหาพฤติกรรมการเรียน คือ นักเรียนไม่ตั้งใจเรียน ไม่เอาใจใส่ในการเรียน ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่มีสมาธิในการเรียน เกียจคร้านในการอ่านหนังสือ ทำการบ้านไม่เสร็จ ชอบผลัดวันประกันพรุ่งในการส่งชิ้นงาน ข้อมูล ดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาความต้องการของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่จะพัฒนา ตนเองอย่างไร โดยใช้คำถามปลายเปิดว่า "ในชีวิตประจำวัน นักเรียนต้องการพัฒนาตนเองอย่างไร" ผลจากการสำรวจพบว่า ร้อยละ 96 ของนักเรียนต้องการพัฒนาในด้านการเรียน อยากเรียนเก่ง ได้เรียนต่อสูงๆ ต้องการรู้วิธีการเรียนเก่ง อ่านหนังสือจำไม่ได้ อยากมีเทคนิคช่วยจำ ต้องการรู้วิธีตั้งสมาธิในการเรียน ร้อยละ 2 ของนักเรียนต้องการให้เพื่อนรัก เพื่อนเข้าใจ ร้อยละ 1 ของนักเรียน ต้องการเล่นกีฬาเก่ง ร้อยละ 1 ต้องการหุ่นดี สูง จะเห็นว่านักเรียนต้องการประสบผลสำเร็จในเรื่องการเรียนมากที่สุด แต่ยังมีขาดนิสัยในการเรียนที่ดี

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษานิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนโรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี เพื่อศึกษาลักษณะนิสัยในการเรียน และเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนที่จะต้องหาแนวทางปรับปรุง ส่งเสริมและพัฒนาเพื่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียนที่ดีขึ้นของนักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษานิสัยในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบนิสัยในการเรียน จำแนกตามระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียน จำแนกตามระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกัน มีนิสัยในการเรียนแตกต่างกัน
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีนิสัยในการเรียนแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกันมีเจตคติในการเรียนแตกต่างกัน
4. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการเรียนแตกต่างกัน

ความสำคัญ

งานวิจัยครั้งนี้จะช่วยให้ได้ข้อมูลด้านนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและส่งเสริมในการพัฒนานิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียน

ขอบเขตของการศึกษา

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ปีการศึกษา 2544 ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี จำนวน 151 คน
2. ตัวแปรที่จะศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ได้แก่
 - 2.1.1 ระดับชั้นเรียนแบ่งเป็น 3 ระดับชั้น
 - 1) มัธยมศึกษาปีที่ 1
 - 2) มัธยมศึกษาปีที่ 2
 - 3) มัธยมศึกษาปีที่ 3
 - 2.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ
 - 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป
 - 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.00-2.99

3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.99 ลงมา

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ได้แก่

2.2.1 นิสัยในการเรียน (Studying Habits)

2.2.2 เจตคติต่อการเรียน (Attitude Toward Studying)

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นิสัยในการเรียน (Studying Habits) หมายถึง การปฏิบัติตนเองอย่างสม่ำเสมอ ของนักเรียนในด้านการเรียนจนกลายเป็นนิสัย การทำงานที่เกี่ยวกับการเรียน นิสัยในการเรียน แยกออกเป็น 2 ด้าน

1.1 การหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา (Delay Avoidance) หมายถึง การปฏิบัติตนของ นักเรียน ในการที่จะทำงานที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียนให้สำเร็จ การไม่ผลัดวันประกันพรุ่ง การตัดสินใจเด็ดเดี่ยวในการทำงาน ความรับผิดชอบในตนเอง การรู้จักคาดการณ์ล่วงหน้า การ จัดระบบการเรียนและการทำงาน การวางแผนการเรียนล่วงหน้า

1.2 วิธีการทำงาน (Work Method) หมายถึง การปฏิบัติงานของนักเรียน และการ ใช้กระบวนการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในการอ่านหนังสือ การท่องจำบทเรียน การจดบันทึก การทบทวนบทเรียน การเขียนการบ้านหรือรายงาน การเตรียมตัวสอบ การทำข้อสอบ การใช้ หนังสือและห้องสมุด และการใช้อุปกรณ์การเรียนอื่นๆ เช่น แผนที่ ตารางกราฟ

2. เจตคติต่อการเรียน (Studying Attitude) หมายถึง ความคิดเห็น ความรู้สึก และ แนวโน้ม พฤติกรรมที่มีต่อการเรียน ต่อครู ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยแยกเป็น 2 ข้อดังนี้

2.1 การยอมรับในตัวครู (Teacher Approve) หมายถึง เจตคติของนักเรียนที่มีต่อ ครูในการสอน วิธีการประเมินผล ความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอน การควบคุมดูแลนักเรียน การ ให้สิทธิเสรีภาพ การลงโทษนักเรียนที่กระทำผิด การแต่งกาย กิริยาท่าทาง การวางตนกับ นักเรียน และการให้คำแนะนำช่วยเหลือนักเรียน

2.2 การยอมรับคุณค่าของการศึกษา (Education Acceptance) หมายถึง การ เห็นด้วย และความปรารถนาของนักเรียนที่มีต่อการจัดการศึกษา คุณลักษณะหรือสภาพทาง การศึกษา ตลอดจนผลการศึกษาเป้าหมายสุดท้ายของการศึกษาของนักเรียนเอง ความต้องการ ด้านการเรียนต่อ และความต้องการในการประกอบอาชีพที่ตนปรารถนาเมื่อจบการศึกษาแล้ว

3. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 ที่เป็นตัวอย่าง ซึ่งกำลังศึกษาอยู่โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544

4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ซึ่งเป็นผลจากการเรียน หรือประสบการณ์ต่างๆ ซึ่งวัดจากผลการเรียนที่เป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม (Grade Point Average : GPA) ของทุกวิชาในเทอมที่ผ่านมา แบ่งเป็น 3 กลุ่มคือ

- 4.1 กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.00-4.00
- 4.2 กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ได้ระดับคะแนนเฉลี่ย 2.00-2.99
- 4.3 กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้ระดับคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.99 ลงมา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสารนิพนธ์

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน และเจตคติต่อการเรียน

1.1 ความหมายของนิสัยในการเรียน

1.2 การสร้างและวิธีแก้ไขปรับปรุงนิสัยในการเรียน

2. เอกสารเจตคติต่อการเรียน

2.1 ความหมายเจตคติต่อการเรียน

2.2 ธรรมชาติของเจตคติ

2.3 การสร้างและพัฒนาเจตคติ

2.4 การวัดและประเมินการวัดเจตคติ

3. งานวิจัยในต่างประเทศและงานวิจัยในประเทศ

3.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

3.1.1 ด้านนิสัยในการเรียน

3.1.2 ด้านเจตคติต่อการเรียน

3.1.3 ด้านนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียน

3.2 งานวิจัยภายในประเทศ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยในการเรียน

1.1 ความหมายนิสัยในการเรียน (Study Habits)

โลห์ ทัสซิง (เทอด แก้วศิริ. 2530 : 8; อ้างอิงจาก Lyle Tussing. 1949 : 29) กล่าวว่า นิสัยเป็นแบบแผนพฤติกรรมที่ได้จากการเรียนรู้ เป็นพฤติกรรมที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ ซึ่งทำให้บุคคลสามารถจัดการกับสภาพแวดล้อมเฉพาะอย่างได้โดยง่าย

ไอเซนค, อาร์โนลด์ และมิลลรี (เทอด แก้วศิริ. 2530 : 8; อ้างอิงจาก Eysenck, Arnold and Meili. 1972 : 40) กล่าวว่า นิสัยหมายถึง แนวโน้มของแต่ละบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมต่างๆ จนกลายเป็นกิจนิสัย และเป็นไปอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพฤติกรรมเหล่านั้นเกิดจากการฝึกฝนเป็นประจำ

กิลเบิร์ต เรนน์ (วิชชุดา เดียวกุล. 2529 : 6; อ้างอิงจาก Gillbet Wren. 1968 : 1-4) กล่าวว่า "ทักษะในการเรียนและเทคนิคในการเรียน เป็นลักษณะของพฤติกรรมแบบหนึ่ง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนิสัยในการเรียน จึงกล่าวได้ว่านิสัยในการเรียนรวมถึงเทคนิคในการเรียนและ

ทักษะในการเรียนด้วย” นิสัยในการเรียนมีความหมายใกล้เคียงกันและคล้ายคลึงกับคำว่าเทคนิคในการเรียน (Study Skills) มาก

อิงลิช และอิงลิช (เทอด แก้วศิริ. 2530; อ้างอิงจาก English and English. 1958 : 505) กล่าวว่า “เทคนิคในการเรียนหมายถึงกระบวนการวิธีการต่างๆ ที่จะนำมาใช้เกิดประโยชน์ต่อผลการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการศึกษาค้นคว้า กระบวนการแก้ไขปัญหา และกระบวนการกลุ่ม”

กูดส์ (เทอด แก้วศิริ. 2530; อ้างอิงจาก Good. 1959 : 504) ได้อธิบายทักษะในการเรียนว่า หมายถึง การนำความสามารถพิเศษหรือวิธีการมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียน ซึ่งได้แก่ วิธีการอ่าน การจด และการทำบันทึกย่อการสรุป และการศึกษาค้นคว้าถึงวัตถุดิบต่างๆ ในการเรียน (Locating Material) ซึ่งในเรื่องนี้ อิงลิช และอิงลิช (เทอด แก้วศิริ. 2530; อ้างอิงจาก English and English. 1958 : 505) กล่าวว่า “ทักษะในการเรียนที่ดีต้องประกอบด้วยความสามารถในเรื่องต่อไปนี้คือ การสำรวจ (Survey) การถาม (Questing) การอ่าน (Read) การท่องจำ (Recite) และการ ทบทวน (Review) ซึ่งมีสัญลักษณ์ย่อว่า SQ3R)

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (สุภาภรณ์ ศศิธิลกธรรม. 2543 : 92; อ้างอิงจาก ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2538 : 1) นิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ แสดงถึงความพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ ให้บรรลุผลสำเร็จซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวประกอบด้วย ความตั้งใจ และเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนและการจัดระบบการเรียน มีความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเอง และมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

สรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียนก็คือ การปฏิบัติตนเองอย่างสม่ำเสมอของนักเรียนในด้านการเรียนจนกลายเป็นนิสัย การทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียน

1.2 การสร้างและวิธีแก้ไขปรับปรุงนิสัยในการเรียน

นิสัยทางการเรียนสามารถแสดงได้ 2 ลักษณะคือ นิสัยทางการเรียนที่ดี และนิสัยเรียนที่ไม่ดี โดยทั่วไปเป็นที่เชื่อกันว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ดีมักจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ส่วนนักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนที่ไม่ดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หรือไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน แต่นิสัยทางการเรียนเกิดจากการฝึกฝน หรือปฏิบัติเป็นประจำ ดังนั้นนักเรียนสามารถแก้ไขปรับปรุงนิสัยทางการเรียนของตนเองได้ ดังที่ ทัสซิง (เทอด แก้วศิริ. 2530; อ้างอิงจาก Tussing. 1949 : 29) ให้ความเห็นว่า นิสัยทางการเรียนเป็นสิ่งที่สามารถปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นได้ โดยการ เปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนให้ดีขึ้น

วิธีสร้างนิสัยที่ดีนั้น การ์เรทท์ (Garrett. 1964) ได้แนะนำหลักไว้ดังนี้

1. แก้นิสัยที่ไม่ต้องการ โดยสร้างนิสัยที่ต้องการแทน
2. สร้างนิสัยใหม่โดยการวางแผน

3. ตั้งระเบียบการสร้างให้แน่นอน เช่น กำหนดเวลาทำงาน กำหนดวิธีปฏิบัติ
4. พยายามฝึกนิสัยใหม่อย่างมุ่งมั่นและสม่ำเสมอ

สมิท (Smith. 1970 : 21 – 35) ศึกษาพบว่า นักเรียนสามารถประหยัดเวลาได้ 1:3 ถึง 1:4 ของเวลาที่เคยใช้ ถ้ารู้จักสร้างพฤติกรรมทางการเรียนที่ดีและปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งการจัดระบบวิธีการเรียนให้มีประสิทธิภาพได้ดังนี้

1. กำหนดเวลาเรียน โดยแน่ใจว่าได้ใช้เวลาแต่ละวิชาอย่างเพียงพอ และบังคับให้ตนเองปฏิบัติตามตารางนั้น

2. จัดสถานที่ให้เหมาะสมสำหรับตนเองในเวลาทำงานแต่ละวัน
 3. ตั้งสมาธิแน่วแน่ปราศจากสิ่งรบกวนจนกว่างานจะเสร็จ
 4. ทำงานที่ได้รับมอบหมายในแต่ละวันให้เสร็จตามกำหนดในตารางเวลาที่กำหนด
- นอกจากนี้ สมิท ยังได้เสนอแนะวิธีปฏิบัติในการเรียนที่ดี โดยปรับปรุงด้านต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การอ่าน องค์ประกอบที่สำคัญที่ให้การอ่านมีประสิทธิภาพ คือ ความเร็วและความเข้าใจในเนื้อหา การอ่านที่รวดเร็วทำให้บุคคลสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้มากกว่า หรือสามารถทบทวนได้หลายครั้งในช่วงเวลาที่กำหนด ส่วนความเข้าใจในเนื้อหานั้นจะต้องพยายามจับจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่าน และจับใจความสำคัญของเรื่องนั้นให้ได้

2. การขีดเส้นใต้เพื่อเน้นจุดสำคัญที่อาจเป็นปัญหาข้อเท็จจริง ความคิดเห็นของผู้เขียน จำไว้หรือทำให้เห็นได้ง่าย ชัดเจน หรือแสดงจุดอ่อนที่เรายังไม่เข้าใจ

3. การจดโน้ตเป็นส่วนสำคัญที่ได้อ่านหรือรับฟังจะช่วยให้จำได้ดีขึ้น

4. การเขียน การเขียนรายงานหรือทำการบ้านที่ทำไม่ได้ดี อาจเนื่องมาจากการขาดความรู้ในเรื่องหลักการเขียนในลักษณะต่างๆ เช่น การเขียนรายงาน การเขียนเพื่อตอบคำถาม เป็นต้น

5. การใช้ห้องสมุด ห้องสมุดเป็นแหล่งทรัพยากรความรู้ที่สำคัญ ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ประโยชน์จากการใช้ห้องสมุดได้อย่างดี

6. การใช้เครื่องมือช่วยในการเรียน เช่น แผนที่ ตาราง จะทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

แมดดอกซ์ (Maddox. 1963 : 2) ได้ศึกษาพบว่า วิธีที่จะช่วยปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมกรเรียนให้ดีขึ้น

1. ต้องมีสุขภาพจิตที่ดี มีร่างกายแข็งแรง อาจทำได้โดยการออกกำลังกาย รู้จักวิธีผ่อนคลายความตึงเครียด

2. ปรับปรุงแนวทางและวิธีการทำงานโดยมีการวางแผน และแบ่งเวลาเรียน และทำงานให้มีประสิทธิภาพ

3. ลดความกังวลและความตื่นเต้น ประหม่า โดยแก้ปัญหาความขัดแย้งในใจของตนเอง

ได้มีการศึกษายืนยันว่าครูสามารถสอนและฝึกให้นักเรียนมีวิธีการเรียนที่ดีได้ และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

อาสลาม และบราวน์ (ขจรสุตา เหล็กเพชร. 2522 : 19; อ้างอิงจาก Haslam and Brown. 1968 : 223 – 226) การสอนเทคนิควิธีเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้พฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำด้านการเรียนดีขึ้นกว่าเดิม และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย ครูสามารถสร้างวิธีในการเรียนได้ดีแก่นักเรียนได้ จะต้องมีความเข้าใจในเรื่องต่อไปนี้

1. วิธีเรียนและวิธีทำงาน
2. การจัดตารางเวลาเรียน
3. วิธีจัดสภาพแวดล้อมซึ่งจะทำให้การเรียนมีประสิทธิภาพ
4. การจดงาน การจดโน้ต การทำโน้ต
5. การเตรียมตัวสอบ
6. การท่องหนังสือ
7. การตอบคำถามและการตอบข้อสอบ
8. การเขียนรายงาน
9. การใช้ห้องสมุด

ทิพาวดี เอมะวรรณะ (2529 : 3 – 2) ได้เสนอวิธีการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้เรียนมองเห็นปัญหาของตน เมื่อผู้เรียนตระหนักว่าวิธีการเรียนในปัจจุบันของตนยังไม่ดีพอที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนตามที่ตนมุ่งหมายด้วยสาเหตุใดก็ตาม ก็แสดงว่าผู้เรียนเริ่มมองเห็นปัญหาของตนเองแล้ว

ขั้นที่ 2 มองเห็นวิธีการแก้ปัญหา เมื่อผู้เรียนต้องการปรับปรุงตนเองก็จะเริ่มต้นหาทางที่จะแก้ปัญหา ซึ่งระยะนี้เป็นเวลาที่เหมาะสมที่ผู้เรียนจะแสวงหาผู้ช่วยเหลือ เช่น ปรึกษากับครูหรือขอรับบริการจากครูแนะแนว

ขั้นที่ 3 ดำเนินการแก้ปัญหาโดยมีหลักการที่ควรยึด 6 ประการด้วยกัน คือ

- 1) สะสม (Gradualness) คือการเรียนอย่างค่อยเป็นค่อยไป สะสมวันละนิด ไม่ใช่หักโหมเฉพาะก่อนสอบเพียง 5-6 วัน
- 2) ทำซ้ำ (Repetition) การป้องกันการลืมด้วยการท่องและทำแบบฝึกหัดซ้ำๆ
- 3) ย้ำแรงเสริม (Reinforcement) อาจเป็นการให้รางวัลตนเอง ชมเชยตนเอง เพื่อให้เกิดกำลังใจในการเรียน
- 4) เพิ่มความกระตือรือร้น (Active Learning) ต้องมีความใส่ใจในเรื่องที่อ่านตลอดจนการคิดหรือการกระทำสิ่งที่ตนต้องการเสมอ
- 5) เน้นการปฏิบัติ (Practice) เมื่อศึกษาทฤษฎีแล้วควรลงมือปฏิบัติด้วย เพื่อให้เกิดความชำนาญและจำได้แม่นยำ

6) หาสิ่งเร้าใจ (Stimulus Control) โดยอาศัยการจัดสิ่งแวดล้อมเข้าช่วยเป็น
การกระตุ้นด้วย

ขั้นที่ 4 การปรับปรุงวิธีในการเรียน อาจใช้วิธีการดังนี้

1) การจัดตารางเรียน เป็นการวางแผนล่วงหน้า จัดแบ่งเวลาที่เหมาะสม และ
เป็นตัวกระตุ้นให้เร่งทำงานโดยทำงานบรรลุเป้าหมาย

2) เพิ่มแรงจูงใจในการเรียนให้ตนเองด้วยวิธีเหมาะสมกับตนเอง

3) เรียนจากตำราด้วยการอ่าน คิด สรุป และถามตนเอง

4) ฝึกการบันทึก เช่น เขียนตัวโต เขียนลดหลั่นกัน ใช้ปากกาต่างสีขีดหรือ
บันทึกตามลำดับความสำคัญ เป็นต้น

5) ฝึกเทคนิคการอ่านเร็ว เช่น การอ่านนำ การอ่านเป็นช่วงประโยค การอ่าน
เฉพาะใจความสำคัญ การอ่านคร่าวๆ หรือการอ่านผ่านตา

ประธาน วัฒนวานิชย์ (2529 : 5 – 6) ได้มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับการเรียน
ให้มีประสิทธิภาพว่าต้องมีลักษณะดังนี้

1. มีตารางเวลาสำหรับการปฏิบัติแต่ละวันอย่างสม่ำเสมอ
2. ทำงานตามตารางเวลาที่กำหนด
3. ทำงานตามเวลาที่กำหนดไว้ทุกวันอย่างสม่ำเสมอ
4. ทำงานในสถานที่ที่กำหนดไว้อย่างสม่ำเสมอ
5. ทำงานในระยะเวลาที่ไม่ยาวนานและหยุดพักระหว่างทำงาน
6. ทบทวนคำสอน คำบรรยายหลังจากเวลาผ่านไปไม่นานนัก
7. ไม่ปล่อยงานให้ค้างจนนาทีสุดท้าย
8. มีสมาธิในการทำงาน
9. ไม่ใช้การสอบเป็นแรงจูงใจในการทำงาน
10. อ่านหนังสือก่อนเข้าชั้นเรียนพอสมควร
11. สนใจฟังคำบรรยาย สัมมนา หรือการสอนทบทวน
12. ไม่ละเลยวิชาที่ยากมากกว่าวิชาอื่น
13. มีความรู้ในการใช้บริการห้องสมุด
14. ทำงานตามแผนการเรียนที่วางไว้
15. ทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จทันตามเวลาที่กำหนด
16. ปรับปรุงคำบรรยายที่จดจากห้องเรียนให้ทันอยู่เสมอ
17. เมื่อมีแรงกระตุ้นจะทำงานได้ดี
18. ทำงานที่ไม่หนักจนเกินไปในวันหยุด

ภิญโญ สาธร (ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. 2541 : 14; อ้างอิงจาก ภิญโญ สาธร.
2531 : 5 – 16) ได้เสนอแนะวิธีเรียนได้แก่ พอสรุปได้ดังนี้

1. การปฏิบัติตัวในห้องเรียนที่โรงเรียนขณะที่ครูอาจารย์กำลังสอนในชั้นเรียน นักเรียนไม่ควรพูดคุยกัน ให้ความสนใจเฉพาะสิ่งที่ครูสอนเท่านั้น ตอนใดฟังครูอธิบายไม่ทัน หรือไม่เข้าใจ แจ่มแจ้งควรยกมือทันที ขณะฟังหรือจดคำอธิบายของครู บางทีจดไม่ทันควรเว้นที่จดไว้ภายหลัง แต่รีบจดในสิ่งที่ครูกำลังพูดอยู่ ลักษณะของการจดควรจดจากความเข้าใจของนักเรียนเอง ไม่จดทุกคำพูดของอาจารย์

2. การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน

2.1 ขยันทำแบบฝึกหัดที่ครูสั่งหรือลองทดลองทวนดูเองในสิ่งที่เรียนมาแล้วในชั้นเรียน

2.2 ทบทวนเรื่องที่เรียนมาแล้ว

2.3 ควรทำตารางเวลาส่วนตัวประจำสัปดาห์เอาไว้ว่าเวลาไหนจะทำอะไร

กล่าวโดยสรุป นิสัยการเรียนรู้เป็นตัวประกอบหนึ่งที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งอาจมีส่วนช่วยส่งเสริมหรือขัดขวางการเรียนรู้ นอกเหนือไปจากองค์ประกอบทางด้านสติปัญญา นิสัยทางการเรียนที่ดีสร้างขึ้นในระหว่างที่เรียนจะมีคุณค่าและเป็นประโยชน์ ช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียนได้

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อการเรียน

2.1 ความหมายของเจตคติต่อการเรียน

เจตคติหรือทัศนคติ มีรากศัพท์มาจากภาษาละตินว่า "Aptus" แปลว่า โน้มเอียงเหมาะสม (คำเพียร ปราณีราช. 2524 : 55; อ้างอิงจาก Allport. 1967 : 3) และตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2535 อ่านว่า "เจ-ตะ-คะ-ติ" เป็นคำนามหมายถึง ท่าที ความรู้สึก แนวความคิดเห็นของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของเจตคติไว้ดังนี้

กูด (เทอด แก้วศิริ. 2530 : 12; อ้างอิงจาก Good. 1959 : 59) ได้ให้ความหมายว่า "ทัศนคติ คือ การจูงใจหรือความโน้มเอียงของบุคคลที่จะตอบสนองต่อวัตถุ หรือสภาพการณ์ โดยมากจะมีความรู้สึกและอารมณ์ประกอบด้วย"

เทอร์สโตน (วิชชุตา เตียวกุล. 2530 : 7; อ้างอิงจาก Thurstone. 1967 : 479) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นเรื่องของความชอบ ความไม่ชอบ ความคิดเห็น ความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

อนาสตาซี (วิชชุตา เตียวกุล. 2530 : 7; อ้างอิงจาก Anastasi. 1967 : 453) กล่าวว่า ทัศนคติหมายถึงความโน้มเอียงที่จะแสดงออกมาว่าชอบหรือไม่ชอบสิ่งต่างๆ เช่น ต่อเชื้อชาติ ขนบธรรมเนียมประเพณี หรือสถาบันต่างๆ เป็นต้น เจตคติไม่สามารถสังเกตเห็นได้โดยตรง แต่สรุปพาดพิงจากพฤติกรรมภายนอกทั้งที่ใช้ภาษาและไม่ใช้ภาษา

ฮิลการ์ด (วิชชุดา เตียวกุล. 2530 : 7; อ้างอิงจาก Hilgard. 1975 : 523) กล่าวว่า ทักษะนี้หมายถึงความรู้ที่มีต่อสิ่งใด แนวคิดใด หรือต่อสภาพการณ์ใดๆ ในทางบวกหรือทางลบ และเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองไปในทางเข้าหา หรือหนีห่างจากสิ่งนั้น

สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์ (คำเพียร ปราณราช. 2542 : 55; อ้างอิงจาก สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. 2522 : 11) ได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ว่า หมายถึง ท่าที ความคิดเห็น ความรู้สึกเอนเอียงทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด ภายหลังจากการที่บุคคลได้รับประสบการณ์ในสิ่งนั้น พฤติกรรมเช่นนี้อาจจะไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสังเกตและวัดได้จาก พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกต่อสิ่งนั้น โดยอาจแบ่งออกให้เห็นในลักษณะความเชื่อ ท่าทาง ความคิดเห็น ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. เจตคติเชิงนิมาน (Positive) เป็นการแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจเห็นชอบด้วย สนับสนุน ปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ
2. เจตคติเชิงนิเสธ (Negative) เป็นการแสดงออกในลักษณะตรงกันข้ามกับทัศนคติเชิงนิมาน เช่น ไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ยินดี ไม่ร่วมมือ
3. เจตคติที่เป็นกลาง (neutral) เป็นการแสดงออกในลักษณะไม่เป็นทั้งทัศนคติเชิงนิมานและทัศนคติเชิงนิเสธ แต่อยู่ระหว่างกลางไม่เข้าข้างใดข้างหนึ่ง เช่น รู้สึกเฉยๆ ไม่ถึงกับชอบหรือเกลียด

กมลรัตน์ เหล้าสูงษ์ (2528 : 230) ได้สรุปว่า “เจตคติน่าจะหมายถึงความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้ม จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใดๆ ด้วยการเข้าหา หรือถอยหนีออกไป”

ปราณี รามสูตร (2528 : 186) กล่าวว่า “ทัศนคติ หมายถึง ความคิด ความเข้าใจ ความเห็น ความรู้สึกและความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งของ บุคคล หรือสถานการณ์เป็นอย่างไรไป อันมีอิทธิพลต่อการแสดงออกของบุคคลที่มีต่อสิ่งนั้นๆ บุคคลนั้นๆ หรือเหตุการณ์นั้นๆ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2536 : 112) ได้ให้ความหมายของทัศนคติว่า หมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่างๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทิศทางสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2519 : 170 – 206) กล่าวว่าไว้ว่า ทัศนคติมองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ประการคือ

1. ความรู้ ความเข้าใจ ความคิด (Cognitive Component) เป็นการตอบสนองต่อบุคคลในลักษณะการรับรู้ อันสืบเนื่องมาจากความคิด ความเชื่อที่มีต่อสิ่งของหรือปรากฏการณ์ต่างๆ วินิจฉัยข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับ ทำให้เจตคติที่แสดงออกมาในแนวคิดว่าจะไร้ถูกอะไรผิด

2. ความรู้สึก (Affective Component) เป็นลักษณะทางอารมณ์ของบุคคลที่แสดงออกตามความคิด ความเชื่อ ถ้าบุคคลมีความคิดในแง่ดีต่อสิ่งใดก็จะมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งนั้น ทักษะคิดจะแสดงออกในรูปของความรัก ความชอบ ความพอใจ ความเกลียด หรือความไม่น่าพอใจ

3. พฤติกรรม (Behavioral Component) คือความพร้อมที่จะกระทำอันเป็นผลเนื่องมาจากความคิด ความรู้สึก ซึ่งออกมาในรูปของการประพฤติปฏิบัติโดยการยอมรับ หรือปฏิเสธ และเป็นการกระทำที่สามารถสังเกตเห็นได้

ไพบูลย์ อินทริวิชา (2517 : 47) กล่าวว่า เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ โดยจัดสภาพการณ์ให้ใหม่ สร้างแรงจูงใจหรือให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องในเรื่องเหล่านั้นใหม่ด้วยเหตุผล ด้วยการกระทำ หรือการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคมให้ร่วมสัมพันธ์กับบุคคลที่มีทัศนคติที่พึงปรารถนา

ดังนั้น เจตคติต่อการเรียนจึงเป็นการเตรียมหรือความพร้อมในการตอบสนองต่อการเรียน โรงเรียน หรือครู ซึ่งแสดงออกเป็นพฤติกรรมสองลักษณะ คือ การแสดงออกในลักษณะความพึงพอใจ เห็นด้วย หรือชอบการเรียน ชอบครู หรือโรงเรียน ลักษณะเช่นนี้เรียกว่าเจตคติต่อการเรียนในทางที่ดีหรือทัศนคติต่อการเรียนที่ทางบวก (Positive Study Attitudes) อีกลักษณะหนึ่งคือ เจตคติต่อการเรียนในทางที่ไม่ดี หรือเจตคติต่อการเรียนในทางลบ (Negative Study Attitudes) ซึ่งแสดงออกในทำนองไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ หรือไม่เห็นด้วยต่อการเรียน ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ซิงซัง อายากหนีจากการเรียน โรงเรียน หรือครู

เจตคติต่อการเรียน จะรวมถึงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียน ตัวครู วิธีการสอนของครู หรือการยอมรับในตัวครู และคุณค่าในการศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่จะทำให้บุคคลประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียนได้

2.2 ธรรมชาติของเจตคติ

วารินทร์ สายโอบเอื้อ (2522 : 126) ได้จัดธรรมชาติของเจตคติไว้ดังนี้

1. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับอารมณ์อย่างใกล้ชิด ถ้าเหตุการณ์ใด บุคคลใด ก่อให้เกิดความพอใจ เกิดประโยชน์ต่อตน ก็จะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งนั้น

2. เจตคติเกิดจากความรู้สึกที่สะสมมานาน โดยเฉพาะความรู้สึกในทำนองเดียวกัน จะทำให้เกิดเจตคติได้เร็วและเปลี่ยนยาก

3. เจตคติเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคลโดยทั่วไปได้ เช่น นักเรียนที่มีเจตคติต่อโรงเรียน ต่อครู ในทางที่ดีจะอยากมาโรงเรียน อยากพบครู

4. เจตคติสามารถถ่ายทอดออกไปสู่คนอื่น ๆ ได้ เช่น จากพ่อแม่ไปยังครู จากครูไปยังนักเรียน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความรัก ความนับถือ และความศรัทธาในตัวบุคคลเป็นสำคัญ

5. เจตคติเปลี่ยนแปลงได้ถ้าได้รับประสบการณ์ที่แตกต่างไปจากเดิมก็จะเปลี่ยนแปลงได้

ธรรมชาติของเจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับอารมณ์ ถ้าเหตุการณ์นั้นเป็นที่พอใจตนเองก็จะมีเจตคติต่อสิ่งนั้น เจตคติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงยาก มักจะถ่ายทอดไปยังผู้ใกล้ชิด แต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้จะจัดประสบการณ์ที่เหมาะสม

2.3 การสร้างและพัฒนาเจตคติต่อการเรียน

การจัดการเรียนการสอนวิชาต่างๆ นั้น นอกจากจะมีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ ประโยชน์ของวิชาที่เรียนแล้ว ยังจะต้องปลูกฝังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชานั้นด้วย เพราะเจตคติในวิชาที่เรียนมีความสำคัญ สามารถทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียน สนใจเรียน ใส่ใจ และแสวงหาความรู้ได้อย่างดี ถ้าหากว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาที่เรียนก็จะส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงด้วย

ทวี ท่อแก้ว และอบรม สนิทบาล (คำเพียร ปราณีราช. 2542 : 59 – 60; อ้างอิงจาก ทวี ท่อแก้ว และอบรม สนิทบาล. 2517 : 57) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างเจตคติที่ดีแก่เด็กดังนี้

1. ให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมายในเรื่องที่เรียน
2. ให้นักเรียนเห็นประโยชน์ของวิชานั้นๆ
3. ให้นักเรียนได้มีโอกาส หรือมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน
4. ให้ผู้เรียนได้เรียนสอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด เพื่อจะได้เกิดผลสำเร็จในการเรียน อันเป็นผลให้มีเจตคติที่ดีต่อไป

5. การสอนของครูจะต้องมีการเตรียมตัวอย่างดี ใช้วิธีสอนที่ดี เด็กเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง
 6. ครูต้องสร้างความอบอุ่น และความเป็นกันเองกับนักเรียน
 7. ครูต้องสร้างเสริมบุคลิกภาพให้เป็นที่น่าเลื่อมใสกับเด็ก
 8. จัดสภาพแวดล้อมต่างๆ ของโรงเรียน ห้องเรียนให้มีบรรยากาศที่น่าอยู่และน่าสนใจ
- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์ (2528 : 233) กล่าวว่า เจตคติต่อการเรียนในทางที่ดีจะเป็นตัวกำหนดแนวทางพฤติกรรมของนักเรียนไปสู่จุดหมายปลายทางของการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงจำเป็นต้องสร้างและพัฒนาทัศนคติต่อการเรียนในทางที่ดี ดังนี้

1. การสร้างทัศนคติต่อโรงเรียนในทางที่ดี และวิชาต่างๆ อาจทำได้โดย
 - 1.1 จัดประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความพอใจและสนุกสนาน
 - 1.2 ครูต้องเป็นแบบฉบับที่ดี ทั้งด้านความคิด ความประพฤติ และการมีระเบียบวินัย ทั้งด้านการเรียนรู้ และด้านสังคม
2. การเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อการเรียนในทางที่ไม่ดี

2.1 ให้การแนะแนว โดยชี้แนวทางการปฏิบัติต่อการเรียนรู้ให้ถูกต้องและเหมาะสม
ชี้ให้เห็นคุณและโทษอย่างแท้จริง

2.2 พยายามให้การเสริมแรงที่ตรงกับความถนัด และความต้องการแก่นักเรียน
แต่ละคนเพื่อให้กำลังใจที่จะเรียนรู้มากกว่าใช้การลงโทษ

2.3 พยายามให้เด็กได้ลงมือกระทำเอง และมีส่วนรับผิดชอบต่องานนั้นๆ

เจตคติต่อการเรียน สามารถสร้างและพัฒนาได้ โดยให้ผู้เกี่ยวข้องทราบจุดมุ่งหมาย
และเป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับใจ สนุกสนาน มีส่วนร่วม ถ้ามีสิ่งใดต้องการเปลี่ยนแปลงเจตคติ
ต้องชี้แนะโดยให้เห็นคุณค่าและโทษ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติต่อการเรียนรู้

2.4 การวัดเจตคติและประโยชน์การวัดเจตคติต่อการเรียน

เอ็ดเวิร์ด (เทอด แก้วศิริ. 2530 : 16; อ้างอิงจาก Edwards. 1957 : 3 - 9)
ศึกษาพบว่า ในการวัดทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สามารถทำได้หลายวิธี คือ

1. การถามโดยตรง (Direct Questioning) วิธีนี้เป็นวิธีที่ง่าย และดีที่สุดคือ ถ้าเรา
ต้องการทราบความรู้สึกหรือความคิดเห็นส่วนตัวของใครสักคนหนึ่ง ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ก็ใช้วิธีถาม
โดยตรงว่าเขามีความรู้สึกหรือคิดเห็นต่องานนั้นอย่างไร

วิธีนี้มีข้อเสียคือ ผู้ถามอาจไม่ได้รับคำตอบที่จริงใจจากผู้ตอบ หรือผู้ตอบอาจบิด
เบือนคำตอบ เพราะผู้ตอบอาจเกิดความเกรงกลัวต่อการแสดงความคิดเห็น

วิธีแก้ที่ดีที่สุดคือ ผู้ถามควรสร้างบรรยากาศให้ผู้ตอบรู้สึกว่าเป็นอิสระ คำตอบนั้น
ต้องเป็นความลับรู้เฉพาะผู้ถามกับผู้ตอบ และให้ผู้ตอบแน่ใจว่าผลการตอบของเขาจะไม่กลับมา
กระทบกระเทือนสถานภาพของเขา

2. การสังเกตพฤติกรรม (Direct Observation of Behavior) มีผู้เสนอว่า ถ้าต้องการ
ทราบว่าใครมีความคิดเห็นหรือรู้สึกต่อสิ่งใดอย่างไร ก็ให้สังเกตดูพฤติกรรมของเขาต่อสิ่งนั้น แต่
วิธีนี้มีคนโต้แย้งมากกว่าพฤติกรรมของคนไม่อาจแสดงถึงทัศนคติต่อสิ่งใดได้ และการที่คนเราจะ
ทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งออกมาในใจของเขา อาจไม่ยากทำสิ่งนั้นก็เป็นได้

วิธีการวัดทัศนคติ ชูชีพ อ่อนโคกสูง (2518 : 117) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีที่จะทราบว่า
เจตคติของคนใดคนหนึ่งต่อวัตถุ คนสิ่งกับ หรือสถานการณ์ต่างๆ เป็นอย่างไร อาจทำได้โดย

1. ใช้แบบสอบถาม
2. สังเกต สัมภาษณ์ หรือการจดบันทึก
3. ใช้สังคมมิติ
4. การใช้สร้างจินตนาการ

นอกจากนั้นยังได้เสนอหลักเกณฑ์ในการเขียนข้อความวัดทัศนคติในการสร้างข้อความ เพื่อวัดทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น ควรมีหลักเกณฑ์ดังนี้ (ไพศาล หวังพานิช. 2523 : 110 – 111)

1. ต้องเป็นข้อความที่โต้แย้งได้และแสดงออกในลักษณะที่เป็นความเห็น มิใช่เป็นข้อเท็จจริง
2. ต้องเป็นข้อความที่เกี่ยวข้อง หรือสอดคล้องกับสิ่งที่ต้องการจะวัด
3. ต้องมีความหมายสมบูรณ์ และชี้ให้เห็นความคิดเห็นอย่างเด่นชัดเพียงเรื่องเดียว
4. ไม่ใช่ข้อความที่แปลความหมายได้มากกว่าหนึ่งอย่าง
5. หลีกเลี่ยงข้อความที่จะมีผู้เห็นด้วยทั้งหมดหรือไม่เห็นด้วยทั้งหมด
6. หลีกเลี่ยงคำบางคำที่บอกลักษณะชี้เฉพาะ เช่น เท่านั้น เพียงแต่ เป็นต้น
7. เลือกข้อความที่เห็นว่าจะครอบคลุมพิสัยของความรู้สึกได้กว้าง
8. เลือกข้อความที่เห็นว่าจะครอบคลุมพิสัยของความรู้สึกได้กว้าง
9. ควรเป็นข้อความสั้นๆ และแต่ละข้อความต้องมีความคิดเดียว
10. ใช้ภาษาง่ายๆ แจ่มชัด และตรงไปตรงมา ไม่ใช้คำปฏิเสธซ้อน
11. รูปประโยคที่ใช้ต้องเป็นประโยคง่ายๆ ไม่ใช้ประโยคที่ซ้ำซ้อน

ชัยยงค์ ขามรัตน์ (คำพิเยร ปราณีราช. 2542; อ้างอิงจาก ชัยยงค์ ขามรัตน์. 2523 : 17 – 18)

1. วัดเพื่อทำนายพฤติกรรม เนื่องจากเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดของบุคคลย่อมเป็นเครื่องแสดงว่าเขามีความรู้สึกในด้านที่ดีหรือไม่ดีเกี่ยวกับสิ่งนั้นมากน้อยเพียงใด และเขามีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นเพียงใด ฉะนั้นการทราบเจตคติของบุคคลย่อมช่วยให้สามารถทำนายการกระทำของบุคคลนั้นได้ แม้จะไม่ถูกต้องเสมอไปก็ตาม

2. วัดเพื่อหาทางป้องกัน โดยทั่วไปการที่บุคคลจะมีเจตคติต่อสิ่งใดอย่างใดนั้น เป็นสิทธิของเขา แต่การอยู่ด้วยกัน ความสงบสุขของสังคม ย่อมจะเป็นไปได้เมื่อพลเมืองมีเจตคติต่างๆ คล้ายคลึงกัน ซึ่งจะเป็นแนวทางให้เกิดความร่วมมือร่วมใจและไม่เกิดความแตกแยกในสังคม

สรุป เจตคติต่อการเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพราะเจตคติในทางที่ดีก่อให้เกิดความตั้งใจ ชอบ อยากรู้อยากเห็น ใส่ใจในวิชาที่ครูสอน เจตคติสามารถพัฒนาและเปลี่ยนแปลงได้ โดยการให้นักเรียนทราบจุดมุ่งหมาย รู้คุณค่าและโทษ ทำกิจกรรมที่พอใจร่วมกันอย่างสนุกสนาน รับผิดชอบร่วมกัน ครูสามารถวัดเจตคติเพื่อทราบเจตคติจะได้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และให้ประสบการณ์ที่ถูกต้องเหมาะสมเพื่อมีเจตคติที่ดีเป็นที่ยอมรับในสังคม นักเรียนจะได้มีความสุข

3. งานวิจัยในต่างประเทศและงานวิจัยในประเทศ

3.1 ผลงานวิจัยในต่างประเทศ

3.1.1 ด้านนิสัยในการเรียน

ปี ค.ศ. 1961 คาร์เตอร์ (เทอด แก้วศิริ. 2530 : 19; อ้างอิงจาก Carter. 1961 : 51-56) ได้ศึกษานิสัยทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 7 และ 8 จำนวน 725 คน โดยใช้แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของสแตนฟอร์ด (Stanford Achievement Test-SAT) และแบบทดสอบวัดความสามารถทางสมองของเฮมมอน และเนลสัน (The Hemmon-Nelson Test of Mental Ability) เป็นเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่ม และใช้แบบสำรวจวิธีการทางการเรียนของ คาลิฟอร์เนีย (California Study Methods Survey – CSMS) วัดนิสัยทางการเรียนของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าระดับความสามารถ จะมีนิสัยทางการเรียนที่ดีกว่ากลุ่มนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถ

บริกซ์ และมอร์เลย์ (สุภาภรณ์ ศิริติลกกรรม. 2543 : 28; อ้างอิงจาก Briggs and Morley. 1971 : 347 – 350) ได้ศึกษาผลของการปรับปรุงนิสัยในการเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 คน ผลการทดลองศึกษาพบว่า นิสัยในการเรียน โดยเฉพาะในเรื่องเจตคติต่อการเรียน ความเอาใจใส่ต่อการเรียน การใช้เวลาในการเรียน ถ้าได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นแล้ว จะมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนดีขึ้นด้วย Briggs, Tosi and Morley. 1971 : 347 – 350) ได้ศึกษาและทดลองให้เห็นว่านิสัยทางการเรียนเป็นสิ่งที่สามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ ตัวอย่างประชากรเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 20 คน แบ่งออกเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งกลุ่มทดลองจะได้รับการสอนด้วยกระบวนการบางอย่างเพื่อให้นักศึกษาเกิดความพอใจเกี่ยวกับสภาพการเรียน และสอนวิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเทคนิคของโรบินสัน (The Robinson SQ3R) เป็นเวลา 5 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่านิสัยทางการเรียนถ้าได้รับการปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย

เพลโอ และคริสตินา (Peluso Enguix and I Gistina. 1998 : 357) ได้ศึกษาโปรแกรมเพื่อพัฒนานิสัยในการเรียนของนักเรียนมหาวิทยาลัยวาเลนเซียในสเปน ได้ศึกษาการใช้เทคนิคการสอนที่เป็นโปรแกรม ซึ่งนักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ซึ่งในโปรแกรมการสอนจะมีกิจกรรมจัดกลุ่มรายบุคคล การค้นพบด้วยตนเอง ซึ่งสามารถพัฒนานิสัยในการเรียนได้ดีขึ้น จะเห็นได้จากนักเรียนสามารถใช้วิจารณญาณและการใช้เหตุผลดีขึ้น

ในด้านการปรับปรุงนิสัยในการเรียน อาสลาม และบราวน์ (ขจรสุตา เหล็กเพชร. 2522 : 19; อ้างอิงจาก Haslam and William. 1968 : 223 – 226) ศึกษาว่า การสอนทักษะในการเรียนจะช่วยให้นักเรียนมีนิสัยในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 74 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ตอนแรกให้ทั้งสองกลุ่มทำแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียนของบราวน์ และโอลทซ์แมน ต่อไปให้กลุ่มทดลองเรียนวิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (The Brown-Holtzman Effective Study Course) ส่วนกลุ่มควบคุมไม่ให้เรียนวิชาดังกล่าว หลังจากนั้นให้ทั้งสองกลุ่มทำแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียนของบราวน์และโอลทซ์แมน และแบบทดสอบการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ (The Effective Study Test) ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองได้คะแนนจากแบบสอบดังกล่าว และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าการสอนทักษะในการเรียนช่วยปรับปรุงนิสัยในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้นได้

3.1.2 ด้านเจตคติต่อการเรียน

ธอร์นเบอร์ก (สุภาภรณ์ ศิริวิไลภรณ์. 2543 : 28; อ้างอิงจาก Thornburg. 1975 : 181 – 185) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อโรงเรียนของนักเรียนต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนร้อยละ 50 ของกลุ่มตัวอย่าง มีเจตคติไม่ดีต่อโรงเรียน มีความคิด ความรู้สึกว่าหลักสูตรการเรียนการสอนไม่มีประโยชน์ ทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย ไม่ขยันเรียน ครูเน้นเรื่องคะแนนมากเกินไป ครูลำเอียงและกฎข้อบังคับของโรงเรียนเข้มงวดเกินไป

ปี ค.ศ. 1970 นีล และทิสเมอร์ (ขจรสุตา เหล็กเพชร. 2522 : 20; อ้างอิงจาก Neale and Tismer. 1970 : 232 – 237) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนเกรด 6 เป็นชาย 105 คน หญิง 215 คน รวม 215 คน ผลการวิจัยพบว่า ทัศนคติที่มีต่อวิชาที่เรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเฉพาะวิชาสังคมศึกษา วิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ในเพศชาย สำหรับเพศหญิงนั้นมีความสัมพันธ์กับวิชาการอ่าน

ในปีเดียวกันวิลเลียม (เทอด แก้วศิริ. 2530 : 21 – 22; อ้างอิงจาก William. 1970 : 232 – 237) ได้ศึกษาถึงบุคลิกภาพ ความสามารถ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนในทางที่ดี และในทางที่ไม่ดี ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 115 คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่ม โดยใช้แบบสำรวจวิธีการเรียนของคาลิฟอร์เนีย (California Study Methods Survey – CSMS) กลุ่มแรกจำนวน 50 คน เป็นกลุ่มที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนในทางที่ไม่ดี กลุ่มที่สองจำนวน 65 คน เป็นกลุ่มที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนในทางที่ดี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีทัศนคติต่อโรงเรียนในทางที่ดี จะมีผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพและความสามารถสูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อโรงเรียนในทางที่ไม่ดี

เบลตโซ (สุภาภรณ์ ศิริดิลลธรรม. 2543 : 28; อ้างอิงจาก Bledsoe. 1971 : 121–122) ได้ศึกษาเจตคติของนักเรียนโดยวิธีสังเกตครูที่สอนในชั้นเรียน และให้คะแนนการสังเกตกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 4,368 คน แยกเป็นกลุ่มตามระดับความสามารถทางการเรียน พบว่า นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อครูต่างกัน กลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนสูงมีเจตคติที่ดีกว่ากลุ่มที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำ นักเรียนที่มีอายุต่างกันมีเจตคติต่อครูต่างกัน นักเรียนที่มีอายุมากจะมีเจตคติที่ดีต่อครูมากกว่านักเรียนที่มีอายุน้อย นักเรียนที่มีเจตคติที่ดีต่อครูที่มีอายุต่ำกว่า 35 ปี มากกว่าครูที่มีอายุสูงกว่า 35 ปี

3.1.3 ด้านนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียน

ปี ค.ศ. 1956 บราวน์ และโฮลท์ซแมน (เทอด แก้วศิริ. 2530 : 22; อ้างอิงจาก Brown and Holtzman. 1956 : 214 – 217) ได้สร้างแบบสำรวจนิสัยทางการเรียน และทัศนคติต่อการเรียน (The Survey of Study Habits and Attitudes – SSHA) และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนนิสัยทางการเรียน และทัศนคติต่อการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายและหญิงเท่ากับ .48 และ .51 ตามลำดับ

ปี ค.ศ. 1960 มอริส (เทอด แก้วศิริ. 2530 : 22; อ้างอิงจาก Morris. 1961 : 552 – 554) ได้ศึกษานิสัยทางการเรียน และทัศนคติต่อการเรียนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนเกรด 7, 8 และ 9 จำนวน 144 คน 130 คน และ 97 คน ตามลำดับ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้คะแนนนิสัยทางการเรียน และทัศนคติต่อการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

ปี ค.ศ. 1969 คาน (Khan. 1969 : 216 – 221) ได้ศึกษาตัวแปรทางด้านที่มีใช้สถิติปัญญา ได้แก่ นิสัยทางการเรียน ความสนใจในการเรียน ความกังวล แรงจูงใจในการเรียน เจตคติต่อครู และองค์ประกอบอื่นๆ อีก เพื่อหาตัวแปรที่เหมาะสมในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนเกรด 8 จำนวน 1,038 คน เป็นนักเรียนชาย 509 คน และนักเรียนหญิง 529 คน จากโรงเรียนมัธยมศึกษา 3 โรงเรียนในรัฐฟลอริดา โดยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบวัดนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียน แบบวัดแรงจูงใจในการเรียน แบบวัดความสามารถและคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน จากการศึกษาพบว่า ตัวทำนายสัมฤทธิ์ผลทางด้านการเรียนที่มีประสิทธิภาพ คือ เจตคติที่มีต่อครูและมีนิสัยในการเรียนของนักเรียน

3.2 งานวิจัยภายในประเทศ

นภาพร เมฆรักษาวนิช (2514 : 66) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน ทักษะต่อการเรียนกับสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนกวิทยาศาสตร์ และแผนกศิลป์ จำนวน 400 คน ผลตรวจวิจัยพบว่านิสัยในการเรียน ทักษะในการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ขจรสุตา เหล็กเพชร (2522 : 84) ได้สร้างแบบสำรวจนิสัยในการเรียนและทัศนคติต่อการเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค ทั้งสี่ด้านของแบบสำรวจและรวมทั้งฉบับ ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 จำนวน 1,105 คน สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6 ผลการวิจัยพบว่า ค่าความเที่ยงของแบบสำรวจทั้งฉบับ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 มีค่าเป็น .9226, .9294 และ .9195 ตามลำดับ

สุวิมล ว่องวาณิช (2522 : 60) ได้ศึกษาหาสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาว์ปัญญา ปัญหาคำถาม นิสัยและทัศนคติในการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1,175 คน ผลการวิจัยพบว่า เมื่อใช้เชาว์ปัญญา ปัญหาคำถาม นิสัยและทัศนคติในการเรียน เป็นตัวทำนายสหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายทั้ง 3 ตัว กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มตัวทำนายที่ดีที่สุดประกอบด้วยองค์ประกอบทั้ง 3 ตัวดังกล่าว

วิรัชดา เตียวกุล (2529 : 32 – 33) ศึกษาผลการใช้กิจกรรมแนะแนวกลุ่มต่อลักษณะนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 135 คน จากโรงเรียนวัดนวลนรดิศ แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียน และกลุ่มควบคุม 2 ห้องเรียน ห้องละ 45 คน ดำเนินในรูปกิจกรรมแนะแนวกลุ่ม โดยผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับกลุ่มทดลอง 21 คาบ เป็นเวลา 18 สัปดาห์ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับกิจกรรมตามที่ครูฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนจัดขึ้น เป็นเวลาเท่ากัน และหลังจากทำกิจกรรมครบ 18 สัปดาห์ ทั้ง 3 กลุ่ม ทำกิจกรรมสำรวจลักษณะนิสัยในการเรียน และเจตคติต่อการเรียนพบว่า กลุ่มทดลองได้เข้ากิจกรรมแนะแนวกลุ่มที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีลักษณะนิสัยในการเรียนและเจตคติดีขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมทั้งสองกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เทอด แก้วศิริ (2530 : 114) ได้ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบของนิสัยทางการเรียน (จากแบบสำรวจของ ขจรสุตา เหล็กเพชร. 2520) ซึ่งมี 5 ตัวแปร จากตัวอย่างประชากร 606 คน พบว่า องค์ประกอบของนิสัยทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 คือ องค์ประกอบความเพียรพยายาม และความรอบคอบ สมาธิในการทำงาน การค้นคว้าและวางแผนการเรียน การหลีกเลี่ยงข้อตำหนิ ความเป็นระเบียบเรียบร้อย การควบคุมอารมณ์

การแก้ปัญหาการเรียน การวางแผนการสอน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ความบันเทิง ความสมบูรณ์ของแบบอย่าง ยอมรับในตัวครู เห็นคุณค่าทางการศึกษา และองค์ประกอบความเบื่อหน่ายและการใช้เทคนิคช่วยจำ ซึ่งเป็นองค์ประกอบแฝงอยู่ในนิสัยการเรียนและเจตคติต่อการเรียน ทั้งนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อองค์ประกอบเหล่านี้ อีกทั้งสามารถร่วมทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้อย่างมีนัยสำคัญ

จากผลการวิจัยทั้งในต่างประเทศและภายในประเทศ สรุปได้ว่า

1. นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. นิสัยทางการเรียนเป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้
3. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีนิสัยทางการเรียนที่ดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
4. เมื่อนักเรียนได้ปรับปรุงแก้ไขนิสัยทางการเรียนให้ดีขึ้นแล้ว จะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วย
5. นิสัยในการเรียนของนักเรียนหญิง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
6. นิสัยในการเรียนปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้นได้ ถ้ามีนิสัยในการเรียนดี จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น
7. การสอนทักษะในการเรียน จะช่วยให้นักเรียนปรับปรุงนิสัยในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ดีขึ้น
8. เจตคติต่อการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
9. นักเรียนที่มีเจตคติต่อการเรียนในทางที่ดี จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน บุคลิกภาพและความสามารถสูงกว่านักเรียนที่มีเจตคติต่อโรงเรียนในทางที่ไม่ดี
10. นิสัยทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สามารถใช้ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาสนใจองค์ประกอบต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและยอมรับว่า การที่บุคคลมีระดับสติปัญญาเท่ากันมิได้หมายความว่า จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่ากัน เพราะการที่บุคคลจะประสบความสำเร็จทางการเรียนได้ดีเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านสติปัญญา (Intellectual Factor) และองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา (Non Intellectual Factor) ดังที่ ฮาร์วิกเฮลส์ (Harvighurst. 1963 : 506) ได้กล่าวถึงข้อ

สรุปของ เทอร์แมน (Terman) ว่า ความแตกต่างของความสำเร็จของแต่ละบุคคลที่มีระดับสติปัญญาเท่ากัน ส่วนใหญ่เนื่องมาจากองค์ประกอบที่ไม่ใช่สติปัญญา

ริงเนสส์ (จริยกุล ตริสุวรรณ. 2542 : 29; อ้างอิงจาก Ringness. 1968 : 131) กล่าวว่า เด็กที่ประสบความสำเร็จในโรงเรียนที่มีแนวโน้มที่จะมีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเอง ช่วยตัวเองได้เมื่อเผชิญกับภาวะความตึงเครียดในที่สุดสามารถปรับตัวได้ และมีสุขภาพจิตดี ส่วนคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำจะมีความวิตกกังวล ท้อถอยและมุงร้ายต่อผู้อื่น ซึ่งถ้ามีความวิตกกังวลมากๆ จะทำให้คนนั้นมีสุขภาพจิตไม่ดี และจากการศึกษาของเทอเลอร์ (Ringness. 1968 : 140; citing Taylor. 1961 : 76) พบว่า คนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงจะมีการปรับตัวทางด้านอารมณ์ให้เข้ากับสิ่งต่างๆ ได้ดีกว่าคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งอาจจะเป็นเพราะว่าคนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้รับรางวัลในสังคม มีเจตคติที่ดีต่อตนเองและคนอื่นในโรงเรียน

4.2 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

โดยทั่วไปผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการทำงานที่ต้องอาศัยพยายามจำนวนหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการกระทำที่อาศัยความสามารถทางร่างกายหรือสมอง ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงเป็นขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียน โดยอาศัยความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล ตัวที่บ่งชี้ถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอาจได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ (Nontesting Procedures) เช่น จากการสังเกต หรือการตรวจการบ้าน หรืออาจอยู่ในรูปของเกรดที่ได้ โรงเรียนต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาในการประเมินอันยาวนาน หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป (Published Achievement Tests) อาจจะพบว่าการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไป มักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากโรงเรียนเนื่องจากให้ผลที่เชื่อถือได้มากกว่า อย่างน้อยก่อนการประเมินผลการเรียนของนักเรียนครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่นๆ อีกหลายๆ ด้าน จึงย่อมดีกว่าการแสดงความถนัดความล้มเหลว หรือความสำเร็จทางการเรียน จากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วๆ ไป เพียงครั้งเดียว (อัจฉรา สุขารมณ์ และอรพินทร์ ชุชม. 2530 : 10)

กู๊ด (ประกายทิพย์ พิชัย. 2539 : 20; อ้างอิงจาก Good 1973 : 7) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) ว่าหมายถึง ความสำเร็จ (Accomplishment) ความคล่องแคล่ว ความชำนาญในการใช้ทักษะหรือการประยุกต์ใช้ความรู้ต่างๆ ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง ความรู้หรือทักษะอันเกิดจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งได้จากผลการทดสอบของครูผู้สอน หรือผู้รับผิดชอบในการสอนหรือทั้งสองอย่างรวมกัน

จากที่กล่าวมาพอสรุปความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง ความรู้ความสามารถเฉพาะบุคคล ได้รับหลังจากการเรียนรู้วิชานั้นๆ แล้ว ซึ่งจะทราบว่ามีปริมาณมากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาได้จากคะแนนผลสอบแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหรือได้จากการสังเกตพฤติกรรมและความสำเร็จด้านอื่นๆ ประกอบ

4.3 การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ครอนบาค (ประกายทิพย์ พิชัย. 2539 : 20; อ้างอิงจาก Cronbach. 1970 : 26) กล่าวว่า การวัดผลเป็นการกำหนดตัวเลขหรือสัญลักษณ์เข้ากับสิ่งของหรือเหตุการณ์ที่เป็นไปตามกฎ

อีเบล (ประกายทิพย์ พิชัย. 2539 : 20; อ้างอิงจาก Ebel. 1972 : 557) ให้ความหมายของการวัดผลไว้ว่า เป็นกระบวนการในการกำหนดจำนวนตัวเลขให้กับแต่ละหน่วยของชุดวัตถุหรือกลุ่มบุคคล เพื่อชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างกันมากน้อยระหว่างหน่วย ตามลักษณะของหน่วยที่วัดมาได้

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์ (2535 : 6) กล่าวว่า เป็นกิจกรรมสำคัญอย่างหนึ่งในบทบาทครู อาจารย์ ใช้เป็นมาตรฐานการประเมินความรู้ความสามารถนักเรียนของตน ได้ปฏิบัติงานของตนได้ผลเป็นไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่

พูนศักดิ์ ประถมบุตร (2532 : 3) เป็นกระบวนการติดตามผลการปฏิบัติว่าได้ผลตรงตามเป้าหมายมากน้อยเพียงใด

จากความหมายของการวัดผลดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การวัดผลเป็นกระบวนการกำหนดตัวเลขซึ่งแสดงถึงคุณลักษณะ ปริมาณ เวลาและอื่นๆ ของพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคล สิ่งแวดล้อม หรือวัตถุ ที่ต้องการทำการวัด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้สั้ยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. กำหนดแหล่งข้อมูล
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2544 จำนวนทั้งหมด 151 คน ดังแสดงในตาราง 3.1

ตาราง 3.1 ประชากรจำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้น	จำนวน
มัธยมศึกษาปีที่ 1	59
มัธยมศึกษาปีที่ 2	50
มัธยมศึกษาปีที่ 3	42
รวม	151

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือแบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสำรวจนิสัยในการเรียน

ตอนที่ 3 แบบสำรวจเจตคติต่อการเรียน

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลเบื้องต้นเป็นแบบสำรวจเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ ระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวอย่างแบบสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงใน ☐ ซึ่งตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนในปัจจุบันให้ครบถ้วน

- 1) ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1
 - ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1
 - ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 2
 - ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 3
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (G.P.A.) ของทุกวิชาในเทอมที่ผ่านมา
 - ☐ คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป
 - ☐ คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.99
 - ☐ คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.99 ลงมา

ตอนที่ 2 แบบสำรวจนิสัยในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้และดัดแปลงมาจาก ขจรสุตา เหล็กเพชร (2522 : 106 – 113) ซึ่งได้พัฒนาจากแบบสำรวจนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียน (The Survey of Study Habits and Attitudes : SSHA) ของวิลเลียม เอฟ บราวน์ และเวย์น เอช โฮลท์ชแมน (William F. Brown and Wayne H. Holtzman) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบบสำรวจประกอบด้วยข้อความ 50 ข้อ ผู้วิจัยได้ทำการหาคุณภาพของเครื่องมือชุดนี้โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสำรวจ 50 ข้อ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขคือ กรรมการสารนิพนธ์ ได้แก่ รองศาสตราจารย์เมธิรินทร์ ภิญญชน ดร.นันทา สุรักษา และกรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร

2. นำแบบสำรวจนิสัยในการเรียน จำนวน 50 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรคือ โรงเรียนหนองเจ็กสร้อย จำนวน 50 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วนำมาเปรียบเทียบหาค่าเฉลี่ยรายข้อ โดยใช้ t-test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาใช้เป็นแบบสำรวจ ได้เป็นแบบสำรวจนิสัยในการเรียนจำนวน 36 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.29 - 6.39

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจในข้อ 2. โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) นิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา มีค่าความเชื่อมั่น 0.7130 นิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงาน มีค่าความเชื่อมั่น 0.7433

ลักษณะแบบสำรวจนิสัยในการเรียน

แบบสำรวจนิสัยในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หลังจากทดลองใช้ (Try Out) แล้วมีจำนวน 36 ข้อ โดยแบ่งกระทงออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

- 1. ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา (Delay Avoidance) ประกอบด้วยกระทง 19 ข้อ ได้เป็นข้อความเชิงนิมาน (Positive) 11 ข้อ และข้อนิเสธ (Negative) 8 ข้อ
- 2. วิธีการทำงาน (Work Method) ประกอบด้วยข้อกระทง 17 ข้อ โดยแบ่งเป็นข้อความเชิงนิมาน 15 ข้อ และข้อความเชิงนิเสธ 2 ข้อ

ตัวอย่างแบบสำรวจนิสัยในการเรียน

คำชี้แจง	1.	แบบสำรวจนี้ถามเกี่ยวกับลักษณะนิสัยที่ท่านเคยปฏิบัติและความคิดเห็นในด้านการศึกษาเล่าเรียน ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด สิ่งที่สำคัญที่สุดคือขอให้ท่านตอบตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุด	
	2.	การตอบแบบสำรวจให้ท่านอ่านข้อความในแบบสำรวจทีละข้อ แล้วพิจารณาว่าท่านเคยปฏิบัติหรือมีความเห็นในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใดใน 5 ลำดับ ดังนี้	
		บ่อยครั้งที่สุด	หมายถึง การปฏิบัติเป็นประจำเกือบทุกครั้ง หรือเห็นด้วยอย่างยิ่ง
		บ่อยมาก	หมายถึง การปฏิบัติเกือบเป็นประจำแต่น้อยกว่าบ่อยครั้งที่สุด หรือเห็นด้วย
		ปานกลาง	หมายถึง การปฏิบัติครึ่งหนึ่งของเวลาทั้งหมด คือ รู้สึกเฉยๆ
		บางครั้ง	หมายถึง การปฏิบัตินานๆ ครั้ง หรือไม่เห็นด้วย
		ไม่เคยเลย	หมายถึง การปฏิบัติน้อยที่สุด หรือไม่เคยเลย หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ตอนที่ 3 แบบสำรวจเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้และดัดแปลงมาจากขจรสุดา เหล็กเพชร (2522 : 106 – 113) ซึ่งได้พัฒนา มาจากแบบสำรวจนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียน (The Survey of Study Habits and Attitudes : SSHA) ของวิลเลียม เอฟ บราวน์ และเวย์น เอช โฮลท์ชแมน (William F. Brown and Wayne H. Holtzman) ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบบสำรวจประกอบด้วยข้อความ 50 ข้อ ผู้วิจัยได้ทำการหาคุณภาพของ เครื่องมือชุดนี้โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสำรวจ 50 ข้อ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบแก้ไขคือ กรรมการสารนิพนธ์ ได้แก่ รองศาสตราจารย์เมธิรินทร์ ภิญญชน ดร.นันทา สุรักษา และ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันเพ็ญ พงศ์ประยูร

2. นำแบบสำรวจเจตคติต่อการเรียน จำนวน 50 ข้อ ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่มีลักษณะใกล้เคียงกับประชากรคือ โรงเรียนหนองเจ็กสร้อย จำนวน 50 คน จากนั้นนำมา ตรวจสอบให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่ม สูง-กลุ่มต่ำ แล้วนำมาเปรียบเทียบหาค่าเฉลี่ยรายข้อ โดยใช้ t-test โดยเลือกเฉพาะข้อที่มีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป มาใช้เป็นแบบสำรวจ ได้เป็นแบบสำรวจ เจตคติต่อการเรียนจำนวน 28 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.09 - 2.14

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจในข้อ 2. โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) ด้านเจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับในตัวครู มีค่าความ เชื่อมั่น 0.7442 เจตคติต่อการเรียนด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา มีค่าความเชื่อมั่น 0.794

ลักษณะแบบสำรวจเจตคติต่อการเรียน

แบบสำรวจนิสัยในการเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น หลังจากทดลอง ใช้ (Try Out) แล้วมีจำนวน 28 ข้อ โดยแบ่งกระทงออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. การยอมรับในตัวครู (Teacher Approval) ประกอบด้วยข้อกระทง 16 ข้อ แบ่งเป็น ข้อความเชิงนิมาน 5 ข้อ และข้อความเชิงนิเสธ 11 ข้อ

2. การยอมรับคุณค่าของการศึกษา (Education Acceptance) ประกอบด้วยข้อกระทง 12 ข้อ แบ่งเป็นข้อความเชิงนิมาน 10 ข้อ และข้อความเชิงนิเสธ 2 ข้อ

ตัวอย่างแบบสำรวจเจตคติต่อการเรียน

คำชี้แจง 1. แบบสำรวจนี้ถามเกี่ยวกับลักษณะเจตคติที่ท่านมีความคิดเห็นในด้านการศึกษาเล่าเรียน ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด สิ่งที่สำคัญคือ ขอให้ท่านตอบตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุด

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายนิสัยในการเรียนและ
เจตคติต่อการเรียน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.50-5.00	หมายถึง	เจตคติต่อการเรียนดีมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50-4.49	หมายถึง	เจตคติต่อการเรียนดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50-3.49	หมายถึง	เจตคติต่อการเรียนดีปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50-2.49	หมายถึง	เจตคติต่อการเรียนดีน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.49	หมายถึง	เจตคติต่อการเรียนดีน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
จากนักเรียนไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนหนองเจ็กสร้อย และโรงเรียนบ้านเนินจำปา
2. ผู้วิจัยเดินทางไปติดต่อกับทางโรงเรียนเพื่อขอข้อมูลด้วยตนเอง
3. ช่วงเวลาในการเก็บข้อมูลประมาณ 1 สัปดาห์ ระหว่างวันที่ 10 สิงหาคม 2544 ถึง
15 สิงหาคม 2544
4. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและรับแบบสอบถามมา โดยแจกแบบ
สอบถามให้นักเรียน 151 ฉบับ ได้รับกลับคืนครบ 151 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและลักษณะแจกแจง
ตัวแปร โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ดังนี้
 - 1.1 การแจกแจงความถี่ และร้อยละของตัวแปรข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวผู้ตอบ
แบบสอบถาม ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ตัวแปร นิสัยในการเรียนและเจตคติ
ต่อการเรียน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC
 - 1.3 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนนิสัยในการเรียนและเจตคติ
ต่อการเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความ
แปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC
 - 1.4 ตรวจสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้ค่าเชฟเฟ (Scheffe')

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน คำนวณหาร้อยละค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard
Deviation)

2. สถิติสำหรับตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา ของครอนบาค (Cronbach) และหาค่าอำนาจจำแนกโดยใช้ t-test

3. สถิติเพื่อตรวจสอบสมมุติฐานความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนนิสัยในการเรียน และเจตคติต่อการเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาครั้งนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และการแปลผล

การใช้วิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมายดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนน (Mean Square)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา (F-distribution)
p	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
DW	แทน	นิสัยในการเรียน
DA	แทน	การหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา
WM	แทน	วิธีการทำงาน
TA	แทน	การยอมรับในตัวครู
EA	แทน	การยอมรับคุณค่าของการศึกษา
TE	แทน	เจตคติต่อการเรียน

การวิเคราะห์ข้อมูล

- วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อให้ทราบลักษณะของประชากร และลักษณะแจกแจงตัวแปรโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ดังนี้
 - การแจกแจงความถี่และคิดค่าร้อยละของตัวแปรข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสำรวจ ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 - ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรนิสัยในการเรียน และเจตคติต่อการเรียน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC
 - เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC

1.4 ตรวจสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้เชฟเฟ้ (Scheffé)

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ผู้ศึกษาเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

- 1. จำนวนและร้อยละของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 2. ผลวิเคราะห์นิสัยในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
- 3. ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
- 4. ผลการเปรียบเทียบนิสัยในการเรียนแต่ละด้าน จำแนกตามระดับชั้น และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- 5. ผลการเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนแต่ละด้าน จำแนกตามระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลการศึกษาค้นคว้า

- 1. จำนวนและร้อยละของประชากรที่ศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังผลวิเคราะห์ในตาราง 1

ตาราง 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักเรียนที่ศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปร	ระดับของตัวแปร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับชั้นเรียน	ม.1	59	39.1
	ม.2	50	33.1
	ม.3	42	27.8
รวม		151	100
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	สูง	42	27.2
	ปานกลาง	68	45.0
	ต่ำ	41	27.8
รวม		151	100

จากตาราง 4.1 พบว่า ร้อยละของนักเรียนระดับชั้นเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 39.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 33.1 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 27.8 ซึ่งนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีจำนวนนักเรียนมากที่สุด

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีมากที่สุดเท่ากับ 45.0 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงเท่ากับ 27.2 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำเท่ากับ 27.8 ตามลำดับ

ตาราง 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนจากแบบสอบถาม นิสัยในการเรียนทั้ง 2 ด้านคือ การหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา (DA) และวิธีการทำงาน (WM) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

แบบสำรวจนิสัยในการเรียน	$\bar{X}$	S.D.
การหลีกเลี่ยงผลัดเวลา (DA)	3.27	0.43
วิธีการทำงาน (WM)	3.28	0.49
นิสัยในการเรียนรวม	3.27	0.42

จากตาราง 4.2 พบว่า นิสัยในการเรียนด้านวิธีทำงานมีค่าสูง 3.28 รองลงมาคือนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา มีค่า 3.27

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี มีนิสัยในการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 จัดอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียนทั้ง 2 ด้านคือ การยอมรับในตัวครู (TA) และการยอมรับคุณค่าของการศึกษา (EA) ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

แบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน	$\bar{X}$	S.D.
การยอมรับในตัวครู (TA)	3.71	0.50
การยอมรับคุณค่าของการศึกษา (EA)	3.77	0.61
เจตคติต่อการเรียนรวม	3.74	0.50

จากตาราง 4.3 พบว่า เจตคติต่อการเรียนด้านการยอมรับคุณค่าทางการศึกษา มีค่ามากที่สุดเท่ากับ 3.77 ซึ่งอยู่ในระดับดี รองลงมาเป็นเจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับในตัวครูมีค่าเท่ากับ 3.71

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี มีเจตคติต่อการเรียนมีค่าเท่ากับ 3.74 ซึ่งจัดอยู่ในระดับดี

ตาราง 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสอบถามนิสัยในการเรียน ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา (DA) จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.
มัธยมศึกษาปีที่ 1	59	3.23	.3439
มัธยมศึกษาปีที่ 2	50	3.28	.5272
มัธยมศึกษาปีที่ 3	42	3.32	.4760
รวม	151	3.27	.4275

จากตาราง 4.4 พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าสูงสุด แต่ค่าเฉลี่ยรวมนิสัยในการเรียน การหลีกเลี่ยงการผลัดเวลาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 1

ค่าเฉลี่ยนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับชั้นเรียน มีค่าเท่ากับ 3.27 ซึ่งจัดว่ามีนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4.5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา (DA) จำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ภายในกลุ่ม	2	.2171	.1085	.5553
ระหว่างกลุ่ม	148	27.1998	.1838	
รวม	150	27.4169		

จากตาราง 4.5 พบว่า นิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา จำแนกตามระดับชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสอบถามนิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงาน (WM) จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.
มัธยมศึกษาปีที่ 1	59	3.19	.4046
มัธยมศึกษาปีที่ 2	50	3.32	.5272
มัธยมศึกษาปีที่ 3	42	3.36	.5281
รวม	151	3.28	.4857

จากตาราง 4.6 พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าคะแนนสูงสุดและค่าเฉลี่ยรวมนิสัยในการเรียน ด้านวิธีการทำงาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 1

ค่าเฉลี่ยนิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงาน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามระดับชั้นเรียน มีค่าเท่ากับ 3.28 ซึ่งจัดว่ามีนิสัยในการเรียน ด้านวิธีการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4.7 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนนิสัยในการเรียน ด้านวิธีการทำงาน (WM) จำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ภายในกลุ่ม	2	.2171	.1085	.5553
ระหว่างกลุ่ม	148	27.1998	.1838	
รวม	150	27.4169		

จากตาราง 4.7 พบว่า นิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงาน จำแนกตามระดับชั้นเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนจากแบบสอบถามนิสัยในการเรียน ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา (DA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	41	3.03	.3388
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	68	3.29	.4477
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	42	3.46	.3666
รวม	151	3.27	.4278

จากตาราง 4.8 พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีค่าสูงสุด และมีค่าเฉลี่ยรวมนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา มีค่าเท่ากับ 3.4612 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ปานกลางและต่ำ

ค่าเฉลี่ยนิสัยในการเรียน ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเท่ากับ 3.27 ซึ่งจัดว่ามีนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลาอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4.9 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา (DA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ภายในกลุ่ม	2	3.8872	1.9436	.0000
ระหว่างกลุ่ม	148	23.5298	.1590	
รวม	150	27.4169		

จากตาราง 4.9 พบว่า นิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.10 การเปรียบเทียบนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา (DA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

		ต่ำ	ปานกลาง	สูง
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\bar{X}$	3.03	3.29	3.46
	ต่ำ	3.03	-	-
	ปานกลาง	3.29	.26*	-
	สูง	3.46	.43	-

*P < .05

จากตาราง 4.10 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง แตกต่างกัน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4.11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสอบถามนิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงาน (WM) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	41	2.96	.3915
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	68	3.29	.4825
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	42	3.57	.3056
รวม	151	3.28	.4857

จากตาราง 4.11 พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีค่าสูงสุด และมีค่าเฉลี่ยรวมนิสัยในการเรียนด้านวิธีทำงานมีค่าเท่ากับ 3.57 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ปานกลางและต่ำ

ค่าเฉลี่ยนิสัยในการเรียน ด้านวิธีการทำงาน ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีค่าเท่ากับ 3.28 ซึ่งจัดว่ามีนิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงานอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 4.12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนนิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงาน (WM) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ภายในกลุ่ม	2	7.2408	3.6204	.0000
ระหว่างกลุ่ม	148	28.1413	.1901	
รวม	150	35.3821		

จากตาราง 4.12 พบว่า นิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงานของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.13 การเปรียบเทียบนิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงาน (WM) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ต่ำ	ปานกลาง	สูง
	$\bar{X}$	3.35	3.75	4.09
ต่ำ	3.35	-	-	-
ปานกลาง	3.75	.40*	-	-
สูง	4.09	.74*	.34*	-

*P < .05

จากตาราง 4.13 นิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และสูง แตกต่างกันทุกคู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.14 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน ด้านการยอมรับในตัวเอง (TA) จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.
มัธยมศึกษาปีที่ 1	59	3.61	.5369
มัธยมศึกษาปีที่ 2	50	3.76	.4450
มัธยมศึกษาปีที่ 3	42	3.78	.4981
รวม	151	3.71	.4999

จากตาราง 4.14 พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าสูงสุดและค่าเฉลี่ยรวมเจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับในตัวเองมีค่าเท่ากับ 3.78 สูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 1

ค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับในตัวเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี โดยจำแนกตามระดับชั้นเรียนมีค่าเท่ากับ 3.71 ซึ่งจัดว่ามีเจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับในตัวเองอยู่ในระดับดี

ตาราง 4.15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อการเรียน ด้านยอมรับในตัวครู (TA) จำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ภายในกลุ่ม	2	.8813	.4407	.1719
ระหว่างกลุ่ม	148	36.5968	.2475	1
รวม	150	37.4781		

จากตาราง 4.15 พบว่า เจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับในตัวครู จำแนกตามระดับชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 4.16 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสอบถามเจตคติต่อการเรียน ด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา (EA) จำแนกตามระดับชั้นเรียน

ระดับชั้นเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.
มัธยมศึกษาปีที่ 1	59	3.72	.5865
มัธยมศึกษาปีที่ 2	50	3.78	.6124
มัธยมศึกษาปีที่ 3	42	3.82	.6590
รวม	151	3.77	.6131

จากตาราง 17 พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าสูงสุดและค่าเฉลี่ยรวมเจตคติต่อการเรียนด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษามีค่าเท่ากับ 3.82 สูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 1

ค่าเฉลี่ยเจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับคุณค่าของการศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี โดยจำแนกตามระดับชั้นเรียนมีค่าเท่ากับ 3.77 ซึ่งจัดว่ามีเจตคติต่อการเรียนด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี

ตาราง 4.17 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อการเรียน ด้านการยอมรับคุณค่าการศึกษา (EA) จำแนกตามระดับชั้นเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ภายในกลุ่ม	2	.8813	.4407	.1719
ระหว่างกลุ่ม	148	36.5968	.2475	
รวม	150	37.4781		

จากตาราง 4.17 พบว่า เจตคติต่อการเรียนด้านการยอมรับคุณค่าการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 4.18 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสำรวจ เจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับในตัวครู (TA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	41	3.38	.4696
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	68	3.73	.4609
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	42	3.99	.4025
รวม	151	3.71	.0621

จากตาราง 4.18 พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีค่าสูงสุด และมีค่าเฉลี่ยรวมเจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับในตัวครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของนักเรียนผลสัมฤทธิ์ปานกลางและต่ำ

ค่าเฉลี่ยนิสัยในการเรียนด้านยอมรับในตัวครู ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่าเท่ากับ 3.71 ซึ่งจัดว่ามีผลเจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับในตัวครูอยู่ในระดับดี

ตาราง 4.19 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อการเรียน ด้านยอมรับในตัวครู (TA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ภายในกลุ่ม	2	7.7792	3.8896	.0000
ระหว่างกลุ่ม	148	29.6989	.2007	
รวม	150	37.4781		

จากตาราง 4.19 พบว่าเจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับในตัวครูของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.20 การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียน ด้านการยอมรับในตัวครู (TA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
		ต่ำ	ปานกลาง	สูง
	$\bar{X}$	3.38	3.73	3.99
ต่ำ	3.38	-	-	-
ปานกลาง	3.73	.35*	-	-
สูง	3.99	.61*	.26*	-

*P < .05

จากตาราง 4.20 เจตคติต่อการเรียนด้านการยอมรับในตัวครู จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และสูง แตกต่างกันทุกคู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 4.21 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบสำรวจ เจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับคุณค่าของการศึกษา (EA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	N	$\bar{X}$	S.D.
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	41	3.31	.5333
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	68	3.77	.5837
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	42	4.22	.3501
รวม	151	3.77	.6131

จากตาราง 4.21 พบว่า ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีค่าสูงสุด และมีค่าเฉลี่ยรวมเจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับคุณค่าของการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 สูงกว่าค่าเฉลี่ยของนักเรียนผลสัมฤทธิ์ปานกลางและต่ำ

ค่าเฉลี่ยนี้สะท้อนการเรียนด้านยอมรับคุณค่าของการศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีค่า เท่ากับ 3.77 ซึ่งจัดว่ามีเจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับคุณค่าของการศึกษาอยู่ในระดับดี

ตาราง 4.22 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเจตคติต่อการเรียน ด้านยอมรับคุณค่าของการศึกษา (EA) จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ภายในกลุ่ม	2	17.1533	8.5767	.0000
ระหว่างกลุ่ม	148	39.2278	.2651	
รวม	150	56.3812		

จากตาราง 4.22 พบว่า เจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับคุณค่าของการศึกษา ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 4.23 การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียน ด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา (TA)
จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน				
		ต่ำ	ปานกลาง	สูง
	$\bar{X}$	3.38	3.73	3.99
ต่ำ	3.38	-	-	-
ปานกลาง	3.73	.35*	-	-
สูง	3.99	.61*	.26*	-

*P < .05

จากตาราง 4.23 เจตคติต่อการเรียนด้านยอมรับคุณค่าของการศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และสูง แตกต่างกันทุกคู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษานิสัยในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี
3. เพื่อเปรียบเทียบนิสัยในการเรียน จำแนกตามระดับชั้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
4. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียน จำแนกตามระดับชั้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่มีระดับชั้นเรียนแตกต่างกัน มีนิสัยในการเรียนแตกต่างกัน
2. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีนิสัยในการเรียนแตกต่างกัน
3. นักเรียนที่มีระดับชั้นแตกต่างกัน มีเจตคติในการเรียนแตกต่างกัน
4. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน มีเจตคติต่อการเรียนแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 จำนวน 151 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

- เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสำรวจมี 3 ตอน ได้แก่
- ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียน
 - ตอนที่ 2 แบบสำรวจนิสัยในการเรียน
 - ตอนที่ 3 แบบสำรวจเจตคติต่อการเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี ซึ่งผู้ศึกษาทำการแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง รวมทั้งสิ้น 151 ฉบับ จึงนำมาตรวจให้คะแนนและนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อให้ทราบลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง และแจกแจงตัวแปรโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ดังนี้

1. การแจกแจงความถี่ และร้อยละ ของตัวแปรข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ระดับชั้นที่กำลังศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ตัวแปร นิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของคะแนนนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียน จำแนกตามระดับชั้นเรียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC
4. ตรวจสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้ค่าเชฟเฟ (Scheffe')

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีนิสัยในการเรียนแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ย ดังนี้
 - 1.1 ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 จัดอยู่ในระดับปานกลาง
 - 1.2 ด้านวิธีการทำงานมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.28 จัดอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีเจตคติต่อการเรียนแต่ละด้านมีค่าเฉลี่ย ดังนี้
 - 2.1 ด้านการยอมรับในตัวครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 จัดอยู่ในระดับดี
 - 2.2 ด้านยอมรับคุณค่าของการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 จัดอยู่ในระดับดี
3. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีนิสัยในการเรียนแต่ละด้าน จำแนกตามระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีรายละเอียดดังนี้
 - 3.1 ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา จำแนกตามระดับชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 3.2 ด้านวิธีการทำงาน จำแนกตามระดับชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 - 3.3 ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.4 ด้านวิธีการทำงาน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เจตคติต่อการเรียนแต่ละด้าน จำแนกตามระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ด้านการยอมรับในตัวครู จำแนกตามระดับชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.2 ด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา จำแนกตามระดับชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

4.3 ด้านการยอมรับในตัวครู จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.4 ด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีนิสัยในการเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 จัดอยู่ในระดับปานกลาง โดยจำแนกแต่ละด้านซึ่งมีค่าเฉลี่ยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ด้านหลักเลียงการผลัดเวลา มีค่าเท่ากับ 3.27 จัดอยู่ในระดับปานกลาง ลักษณะนิสัยที่เกิด เช่น การนั่งก้มหน้าเมื่อครูถาม ขาดความกระตือรือร้นในการเรียน การลอกการบ้านจากเพื่อน การใช้เวลาโดยเปล่าประโยชน์ ไม่มีสมาธิในการเรียน ไม่รู้วิธีการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ สมิธ (Smith. 1970 : 21 – 35) ศึกษาพบว่า นักเรียนสามารถประหยัดเวลาได้ 1 : 3 ถึง 1 : 4 ของเวลาที่เคยใช้ ถ้ารู้จักสร้างพฤติกรรมทางการเรียนที่ดี และปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงการจัดระบบวิธีการเรียนให้มีประสิทธิภาพ ส่วนฮิลเดรท (Hildreth. 1966 : 424) พบว่า สาเหตุที่ทำให้เด็กฉลาดจำนวนหนึ่งไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนเนื่องมาจากมีนิสัยในการเรียนที่ไม่ดี ขาดการวางแผนการทำงานที่ดี และไม่รู้จักใช้เวลาในการเรียนอย่างถูกต้องเหมาะสม ดังนั้นการหลักเลียงการผลัดเวลาที่เกี่ยวข้องกับการเรียนจึงมีส่วนเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 ด้านวิธีการทำงาน มีค่าเท่ากับ 3.28 จัดอยู่ในระดับปานกลาง ลักษณะของพฤติกรรมนิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงานของนักเรียน ยังไม่ดีพอ เช่น ขาดการวางแผนการทำงาน การค้นคว้าเข้าห้องสมุดเพื่อหาความรู้ ไม่รู้วิธีการบันทึก ขีดเส้นใต้แบ่งเวลาเรียนไม่ถูกต้อง ดังเช่น แมคดอกซ์ (Maddox. 1963 : 16) กล่าวว่า การปรับปรุงนิสัยทางการเรียนให้ดีขึ้น เช่น การปรับปรุงแนวทางและวิธีการทำงาน โดยมีการวางแผนแบ่งเวลาเรียน และทำงานให้มีประสิทธิภาพ สมิธ (Smith. 1970 : 2 – 35) ที่พบว่า วิธีสร้างนิสัยทางการเรียนให้ดีขึ้น

โดยปรับปรุงด้านต่าง ๆ เช่น การใช้เครื่องมือช่วยในการเรียน เช่น แผนที่ตารางจะทำให้เข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

2. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีเจตคติต่อการเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 จัดอยู่ในระดับดี โดยจำแนกแต่ละด้าน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ด้านการยอมรับในตัวครู มีค่าเท่ากับ 3.71 จัดอยู่ในระดับดี ซึ่งนักเรียนเชื่อว่าครูมีความยุติธรรม ครูเห็นใจและเข้าใจความรู้สึกของนักเรียนอย่างแท้จริง ครูสามารถแนะนำให้คำปรึกษาทั้งเรื่องส่วนตัวและเรื่องเรียนได้ดี ครูต้องมีบุคลิกภาพดี เช่น น้ำเสียง การแต่งกาย ท่าทาง ตลอดจนวิธีการสอนของครู จะทำให้นักเรียนได้รับความประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากเรียน นักเรียนยอมรับในตัวครู เพราะฉะนั้นการพัฒนาบุคลิกภาพและวิธีการสอนของครูจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับปราชญ์ รามสูต (2527 : 233) ที่กล่าวว่า “บุคลิกภาพที่จำเป็นต้องพัฒนาในตัวครู เช่น ภาษาพูด ท่าทาง และการแต่งกาย เหมาะสมกับกาลเทศะ การวางตนอย่างถูกต้องในโอกาสต่าง ๆ การควบคุมอารมณ์เหมาะสม การเป็นผู้ใฝ่รู้ทางวิชาการ” ซึ่งสิ่งเหล่านี้ให้นักเรียนให้การยอมรับในตัวครู

2.2 ด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา มีค่าเท่ากับ 3.77 จัดอยู่ในระดับดี นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ที่โรงเรียนบ้านเนินจำปา มีเจตคติต่อการเรียนด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษาดี เพราะมีความเชื่อว่าอนาคตขึ้นอยู่กับการศึกษา นอกจากนี้พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่าการยอมรับคุณค่าของการศึกษา เช่น โรงเรียนเป็นแหล่งที่ให้การเรียนรู้หลากหลาย เรียนสนุก เห็นคุณค่าประโยชน์จากรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งการที่นักเรียนมีเจตคติที่ดี มีความคิดว่าคนที่เรียนหนังสือจะหางานได้ง่ายกว่าคนไม่เรียนหนังสือ หรือเชื่อว่าคนที่มีการศึกษาสามารถแก้ปัญหาได้ดีกว่าคนที่ไม่มีการศึกษา แสดงว่านักเรียนมีเจตคติต่อการเรียน จึงมองเห็นคุณค่าของการเรียนว่าเป็นสิ่งมีประโยชน์ และเป็นสิ่งจำเป็นที่จะต้องศึกษาเล่าเรียน ซึ่งสอดคล้องกับประสาร มาลากุล ณ อยุธยา (2527 : 12) ที่กล่าวว่า สำหรับประเทศไทยในช่วง 25 ปีผ่านมา จะเห็นได้ว่าการขยายตัวทางการศึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมากมาย แสดงให้เห็นอย่างชัดเจน มีความศรัทธาเชื่อถือ และคาดหวังให้การศึกษาได้มีบทบาทสำคัญเพิ่มขึ้นในการดำเนินชีวิต และต่างก็มุ่งหวังให้การศึกษาเป็นปัจจัยหลักในการพัฒนาชีวิตและสังคม

3. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น มีนิสัยในการเรียนแต่ละด้านจำแนกตามระดับชั้นเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา จำแนกตามระดับชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้เป็นเพราะนักเรียนในแต่ละระดับชั้นจะประกอบไปด้วยเด็กนักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ปานกลาง สูง อยู่ในแต่ละระดับชั้น จึงทำให้นิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา จำแนกตามระดับชั้นจึงไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ

การศึกษาของ จริยา ตริสุวรรณ (2542 : บทคัดย่อ) พบว่า เอกลักษณะแห่งตนระหว่างระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 ไม่แตกต่างกัน เพราะวัยใกล้เคียงกัน

3.2 ด้านวิธีการทำงาน จำแนกตามระดับชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าในแต่ละระดับชั้นประกอบไปด้วยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ อยู่ด้วยกัน นิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงาน เช่น การบันทึกช่วยจำ วางแผนการเรียน จัดเตรียมบทเรียนล่วงหน้า ลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้จะมีในตัว นักเรียนแต่ละห้องคล้าย ๆ กัน เนื่องจากแต่ละห้องจะมีนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ใกล้เคียงกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วู (Wu. 1995 : Abstract) ศึกษาพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 ขึ้นไป มีสถานะทางเอกลักษณ์ไม่พบความแตกต่าง

3.3 ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะมีนิสัยในการเรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ จะมีนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลาต่างกัน พฤติกรรมดังกล่าวคือ การนั่งก้มหน้าเมื่อครูถาม การไม่ลอกการบ้านเพื่อน การส่งการบ้านตามกำหนดเวลา การหลีกเลี่ยงข้อคำถามที่ไม่เข้าใจ บทเรียน ไม่กล้าถามครู มักหลีกเลี่ยงการตอบคำถามครู นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักจะกล้าถามครูถ้าไม่เข้าใจบทเรียน หรือสามารถโต้ตอบคำถามกับครู ทำการบ้านด้วยความขยันหมั่นเพียร มักมีนิสัยในการเรียนที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ คาร์เตอร์ (เทอด แก้วศิริ. 2530 : 19; อ้างอิงจาก Carter. 1961 : 51 – 56) พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์สูงจะมีนิสัยในการเรียนดีกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และอนาสตาซี (วิชชุดา เตียวกุล. 2530 : 7; อ้างอิงจาก Anastasi. 1967 : 141) พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนมีความสัมพันธ์กับด้านสติปัญญา และองค์ประกอบทางด้านที่ไม่ใช่สติปัญญา

3.4 ด้านวิธีการทำงาน จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 2 นักเรียนที่มีนิสัยในการเรียนที่ดีจะมีความเพียรพยายามและความรอบคอบ เตรียมตัวในการสอบ บันทึกช่วยจำ ทำการทุกอย่างด้วยตนเอง มีความเป็นระเบียบ มีแนวปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียน รู้วิธีการเรียนที่ดี นักเรียนที่มีนิสัยในการเรียนไม่ดี มักจะไม่มี ความเพียรพยายาม ความรอบคอบ ลอกการบ้าน ไม่รู้วิธีการเรียนที่ดี จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจึงแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ นภาพร เมฆรักษาวนิช (2514 : 66) และแมคดอกซ์ (Maddox. 1963 : 9) พบว่า นิสัยในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4. นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น เจตคติต่อการเรียนแต่ละด้าน จำแนกตามระดับชั้นเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีรายละเอียดดังนี้

4.1 ด้านการยอมรับในตัวครู จำแนกตามระดับชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้เป็นเพราะการวิจัยครั้งนี้พบนักเรียนที่มีสัมมาคารวะ เคารพครู

ยกย่องครู ครูและนักเรียนใกล้ชิดกัน เพราะอยู่ชนบทครูเยี่ยมบ้านนักเรียน ช่วงเลิกเรียนครูและนักเรียนร่วมเล่นกีฬา ครูมีเวลาให้กับนักเรียน นักเรียนเชื่อว่าครูเป็นที่พึ่งปรึกษาได้ ครูใช้เหตุผลกับนักเรียน นักเรียนเชื่อว่าครูยุติธรรม ครูให้ความเมตตา ครูรู้จักเด็กเป็นรายบุคคล นักเรียนที่ผู้วิจัยศึกษาเจตคติต่อการเรียนด้านการยอมรับในตัวครูมีค่าเท่ากับ 3.71 อยู่ในระดับดี ฉะนั้นในต่างระดับชั้นเรียนจึงมีเจตคติต่อการเรียนด้านการยอมรับในตัวครูไม่แตกต่างกัน

4.2 ด้านการเห็นคุณค่าของการศึกษา จำแนกตามชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3 ทั้งนี้เพราะจากการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนที่ผู้วิจัยได้ศึกษาต้องการศึกษาต่อ เพราะเห็นการศึกษาต่อจะหางานง่ายกว่าผู้ที่ไม่ได้ศึกษา หรือทำให้มีโอกาสเลือกงานได้มากกว่า จากการทำแบบสอบถามครั้งนี้ เห็นว่าอนาคตของตนเองขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการเรียน ถ้าไม่เจ็บป่วยหรือมีธุระที่จำเป็นจริงๆ พยายามจะไม่ขาดเรียน จะเห็นว่าค่าเฉลี่ยจากแบบสอบถามแต่ละข้อได้คะแนนดี ฉะนั้นระดับชั้นเรียนจึงไม่แตกต่างกัน

4.3 ด้านการยอมรับในตัวครู จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4 ว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่างกันจะมีเจตคติต่อครูต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ มอริส (เทอด แก้วศิริ. 2530 : 2; อ้างอิงจาก Morris. 1961 : 552 – 554) พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้คะแนนเจตคติต่อการเรียนสูง เบลดโซ (สุภาพรณ์ ศิริดิลภรรณ. 2543 : 28; อ้างอิงจาก Bledsoe. 1971 : 121 – 122) พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกัน มีเจตคติต่อครูต่างกัน เทอด แก้วศิริ (2530 : บทคัดย่อ) ศึกษาพบว่า ความรู้สึกที่มีต่อบุคลิกภาพครู วิธีการสอนของครู เป็นองค์ประกอบเจตคติที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.4 ด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะมีนัยในการเรียนด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 4 เนื่องจากห้องเรียนเดียวกันมีทั้งนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ อยู่ด้วยกัน ทำให้เจตคติทางด้านยอมรับคุณค่าของการศึกษาต่างกัน เช่น นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ตั้งใจเรียน ใฝ่รู้ใฝ่เรียน อยากรู้ อยากเห็นในวิชาที่ครูสอน เอาใจใส่การเรียนอย่างแท้จริง พยายามค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ส่วนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ ความตั้งใจเรียนใฝ่รู้ใฝ่เรียน เอาใจใส่ต่อการเรียน เห็นคุณค่าทางการเรียน จะมีเจตคติต่อการเรียนต่ำกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของเบลคโซ (สุภาพรณ์ ศิริดิลภรรณ. 2543 : 28; อ้างอิงจาก Bledose. 1971 : 121 – 122) ได้ศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อครูสอนในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อครูต่างกัน กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีเจตคติที่ดีกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ และมอริส (เทอด แก้วศิริ. 2530 : 2; อ้างอิงจาก Morris. 1961 : 552) พบว่า นักเรียนที่มีเจตคติสูงจะได้คะแนนเจตคติต่อการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้ ประชากรเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นเท่านั้น ดังนั้นควรมีการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 เพื่อทราบว่านิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนมีมากน้อยเพียงใด
2. ในงานแนะแนวของโรงเรียนควรมีการจัดโครงการพัฒนานิสัยในการเรียน และเจตคติต่อการเรียน พร้อมทั้งติดตามผลประเมินผล
3. ควรศึกษาตัวแปรอื่น เช่น ระดับการศึกษาผู้ปกครอง เศรษฐกิจของครอบครัว วิธีการอบรมเลี้ยงดู ที่ส่งผลต่อนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนมากน้อยเพียงใด

ข้อเสนอแนะทั่วไป

ผลการศึกษาครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูผู้สอน ครูแนะแนว และบุคลากรที่เกี่ยวข้องได้รับทราบว่า นิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียน มีสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้มากน้อยแตกต่างกันไป ดังนั้นควรจัดประชุมครูอาจารย์ เพื่อจัดทำโครงการพัฒนานิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียน และใช้ในการแนะแนวทางด้านการศึกษา เพื่อนักเรียนจะได้ปรับปรุงตนเองให้มีนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนดียิ่งขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนได้ประสบความสำเร็จในทางการศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาเมฆกุฎราชวิทยาลัย.
- ขจรสุตา เหล็กเพชร. (2522). การสร้างแบบสำรวจนิสัยและทัศนคติในการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- คำเพียร ปราณีราช. (2542). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติ และความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้สัญญาการเรียนกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (ถ่ายเอกสาร).
- จริยกุล ตรีสวรรณ. (2542). การศึกษาเอกลักษณ์แห่งตนของนักเรียนวัยรุ่นตอนปลาย โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (ถ่ายเอกสาร).
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2518). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน.
- ดวงเดือน พิศาลบุตร. (2509). การแนะแนว. พระนคร : โรงพิมพ์มณฑลการพิมพ์.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2519). "การวัดทัศนคติ," ใน เอกสารเพื่อการอบรมการวิจัยการศึกษา เล่ม 6. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นายกรัฐมนตรี.
- ทิพาดี เอมะวรรณะ. (2529). เรียนให้เก่งในมหาวิทยาลัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไอ.เอส. พรินติ้งเฮาส์.
- เทอด แก้วศิริ. (2530). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของนิสัยทางการเรียนและทัศนคติต่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- นภาพร เมฆรักษาวนิช. (2514). ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียนทัศนคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2535). การวัดผลและการประเมินผลการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ประกายทิพย์ พิชัย. (2539). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนดอนเมืองทหารอากาศบำรุง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (ถ่ายเอกสาร)

- ประธาน วัฒนวานิชย์. (2529). ไม่ยากถ้าอยากเรียนเก่ง. กรุงเทพฯ : ประกายพริก.
- ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา. (เมษายน-มิถุนายน, 2537). "การศึกษากับการเปลี่ยนแปลงสังคมไทย," วารสารครุศาสตร์. 4 : 1-6.
- ปราณี รามสูต. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญกิจ.
- พูนศักดิ์ ประถมบุตร. (2532). การทดสอบและการประเมินผลผลศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2536). วิธีการจัดทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : บริษัทฟิงเกอร์ปรีน มีเดีย จำกัด.
- ไพบูลย์ อินทวิชา. (2517). หลักและวิธีการวัดเจตคติ. กรุงเทพฯ : กองวิจัยการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- ไพศาล หวังพานิช. (2523). เอกสารการสอนวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วารินทร์ สายโอบเอื้อ และสุนีย์ ธีรดากร. (2522). จิตวิทยาการศึกษา. นนทบุรี : โรงพิมพ์สถานสงเคราะห์หญิงปากเกร็ด.
- วิษชุดา เตียวกุล. (2529). ผลการใช้กิจกรรมแนะแนวกลุ่มต่อนิสัยในการเรียนและทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (ถ่ายเอกสาร).
- สำนักปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. (2541). แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540-2541). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สุภาภรณ์ ศศิธิลกธรรม. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความอดสาหะในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. (ถ่ายเอกสาร).
- สุวิมล ว่องวานิช. (2523). สหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาว์ปัญญา ปัญหาส่วนตัว นิสัย และทัศนคติทางการเรียน กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (ถ่ายเอกสาร).
- Garrett, Henry E. (1966). *The Art of Good Teaching*. New York : McGraw-Hill Book Company.
- Harvighurst, J. Robert. (1964). "Conditions Predictive of the White Public Secondary School of South Carolina," *Dissertation Abstract*. 24 : 4063; April.
- Khan, S.B. (1969, June). "Affective Correlates of Academic Achievement," *Journal Of Education Psychology*. 60 : 216-211.

Maddo, Harry. (1963). *How to Study*. New York : Fault Publication Inc.

Pelufo Enguix., and I. Cristina. (1998). *A Programme to Improve the Study Habit of the Student in The First Year at University DE. Valencia (Spain)*.

Smith, Samual. (1970). *Best Methods of Study*. London : Barnes & Noble Inc., Book.

ภาคผนวก

ที่ ทม 1012/ 2532

โรงเรียนบ้านหนองเจ็กสร้อย
เลขที่ 425 / 2544
วันที่ 8 / ส.ค. / 2544
เวลา 08.30

58

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

✓ สิงหาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองเจ็กสร้อย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว สิงโตสี นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษานิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เมธินันท์ ภิญโญ และ อาจารย์ ดร.นันทา สุรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อพัฒนาเครื่องมือการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้ นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 50 คน เป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการศึกษานิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี ในระหว่างเดือนสิงหาคม 2544

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาว สิงโตสี ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

โทรสาร 250 1110

-ดร.ทองสงัด
ม.ว-ต.อินทาม
ส.ดร.ทอง
10/8/44

ที่ ทม 1012/ 2465

ใบเสนอแนะจาก
ที่ 332
/ ส.อ. 447
09-00-44

59

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

1 สิงหาคม 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเนินจำปา

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาว สิงโตลี นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์เรื่อง “การศึกษานิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เมธิรินทร์ ภิญโญชน และ อาจารย์ ดร.นันทา สุรักษา เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตใช้สถานที่ และขอให้นักเรียนระดับมัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 1-3 จำนวน 150 คน ตอบแบบสอบถามการศึกษานิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี ในระหว่างเดือน สิงหาคม 2544

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาว สิงโตลี ได้เก็บข้อมูลในการทำสารนิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศุ์ลาภรณ์)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 664-1000 ต่อ 5726, 5644

แบบสำรวจนิสัยในการเรียน และเจตคติต่อการเรียน

คำแนะนำในการตอบแบบสำรวจ

แบบสำรวจมีทั้งหมด 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียน

ตอนที่ 2 แบบสำรวจนิสัยในการเรียน

ตอนที่ 3 แบบสำรวจเจตคติต่อการเรียน

ตอนที่ 1

แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ซึ่งตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนในปัจจุบันให้ครบถ้วน

1. ระดับชั้น

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 1

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 2

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (คะแนนเฉลี่ยของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2543)

☐ คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

☐ คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.99

☐ คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.99 ลงมา

ตอนที่ 2

แบบสำรวจนิสัยในการเรียน

คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนกรอกรายละเอียดลงบนหัวกระดาษก่อนลงมือทำแบบสำรวจ

2. แบบสำรวจนี้มี 2 ด้านคือ

2.1 ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา จำนวน 19 ข้อ

2.2 ด้านวิธีการทำงาน จำนวน 17 ข้อ

3. แบบสำรวจนี้ถามเกี่ยวกับลักษณะนิสัยที่ท่านเคยประพฤติปฏิบัติและความคิดเห็นในด้านการศึกษาเล่าเรียน ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ขอให้ท่านตอบตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุด

4. การตอบแบบสำรวจให้ท่านอ่านข้อความในแบบสำรวจทีละข้อ แล้วพิจารณาว่าท่านเคยปฏิบัติหรือมีความเห็นในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใดใน 5 ลำดับ ดังนี้

- บ่อยครั้งที่สุด

หมายถึง

การปฏิบัติเป็นประจำเกือบทุกครั้งหรือเห็นด้วยอย่างยิ่ง
- บ่อยมาก

หมายถึง

การปฏิบัติเกือบเป็นประจำแต่น้อยกว่าบ่อยครั้งที่สุดหรือเห็นด้วย
- ปานกลาง

หมายถึง

การปฏิบัติครึ่งหนึ่งของเวลาทั้งหมด คือ รู้สึกเฉยๆ
- บางครั้ง

หมายถึง

การปฏิบัตินานๆ ครั้ง หรือไม่เห็นด้วย
- ไม่เคยเลย

หมายถึง

การปฏิบัติน้อยที่สุด หรือไม่เคยเลยหรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

5. เมื่อได้ตัดสินใจว่าคำตอบตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องลำดับที่ต้องการ

ตัวอย่าง

ข้อ ที่	ข้อความ	บ่อย ครั้ง ที่สุด	บ่อย มาก	ปาน กลาง	บาง ครั้ง	ไม่เคย เลย
0)	เมื่อข้าพเจ้าประสบปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียน ข้าพเจ้าปรึกษาหารือกับครู		✓			
00)	ก่อนลงมือทำการบ้านหรือเขียนรายงาน ข้าพเจ้าต้องแน่ใจว่าเข้าใจสิ่งที่ต้องการจะทำนั้นอย่างแจ่มแจ้งเสียก่อน			✓		

6. ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบโปรดขีดฆ่าของเดิม แล้วขีดตอบใหม่ให้ชัดเจน
7. โปรดทำทุกข้อและอย่าทำเครื่องหมายอื่นใดลงในแบบสำรวจ

ต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับนิสัยในการเรียน

แบบสำรวจนิสัยในการเรียน
ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา

ข้อ ที่	ข้อความ	บ่อย ครั้ง ที่สุด	บ่อย มาก	ปาน กลาง	บาง ครั้ง	ไม่ เคย เลย
1.	เมื่อข้าพเจ้าประสบปัญหาที่เกี่ยวกับการเรียน					
2.	ข้าพเจ้าปรึกษาหารือกับครู					
3.	ข้าพเจ้าพยายามที่จะแก้ไขข้อผิดพลาดในการ บ้านที่ครูตรวจแล้ว และส่งคืนให้					
4.	ข้าพเจ้ามักจะเร่งทำการบ้านเมื่อจบจะถึง กำหนดเวลาส่งงาน					
5.	เมื่อถึงชั่วโมงเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่าย ง่วงนอน หรือเหน็ดเหนื่อยมากจนไม่รู้สึก อยากเรียน					
6.	ข้าพเจ้าใช้เวลาในการพูดคุย อ่านนิตยสาร ดูภาพยนตร์ โทรทัศน์ หรือฟังวิทยุมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาทบทวนบทเรียน					
7.	ถึงแม้ว่าการบ้านในบางวิชาน่าเบื่อ ข้าพเจ้า ก็พยายามตั้งใจทำจนสำเร็จ					
8.	เมื่อครูมอบหมายให้ค้นคว้า หรืออ่านหนังสือ เพิ่มเติม ข้าพเจ้าจะรีบเข้าห้องสมุดเพื่อค้นหา สิ่งที่ต้องการทันที					
9.	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านหรืออ่านหนังสือ ข้าพเจ้าพยายามทำให้เสร็จ หรืออ่านให้จบ ก่อนแล้วจึงหยุดพัก					
10.	ข้าพเจ้าพยายามทำการบ้านของแต่ละวันให้ เสร็จอย่างสม่ำเสมอ					
10.	ข้าพเจ้าเตรียมบทเรียนล่วงหน้าสำหรับวันต่อ ไปโดยไม่ต้องให้ครูสั่ง					

ข้อ ที่	ข้อความ	บ่อย ครั้ง ที่สุด	บ่อย มาก	ปาน กลาง	บาง ครั้ง	ไม่ เคย เลย
11.	ข้าพเจ้าพยายามทำการบ้านที่โรงเรียน เพื่อลดการนำไปทำที่บ้าน					
12.	เมื่อครูตำหนิหรือวิจารณ์การบ้านที่ส่งบ่อยๆ ข้าพเจ้าไม่ยากทำ หรือพยายามหลีกเลี่ยงการส่งงาน					
13.	เมื่อครูสอนไม่เข้าใจ ข้าพเจ้ารีบถามครูทันที					
14.	เมื่อข้าพเจ้าทราบกำหนดการสอบ ข้าพเจ้าจะวางแผนดูหนังสือเพื่อเตรียมตัวสอบทันที					
15.	ข้าพเจ้าไม่สามารถเรียนได้ดี เนื่องจากรู้สึกเหนื่อย อารมณ์ไม่ดี หรือมีความเศร้า					
16.	เวลาดูหนังสือ ข้าพเจ้ามักใจลอย					
17.	ปัญหาที่เกี่ยวกับเพื่อน หรือปัญหาทางบ้าน เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ทัน					
18.	ข้าพเจ้ามักทำงานไม่เสร็จทันเวลาที่กำหนดไว้ อยู่เสมอ					
19.	สถานที่ทำงานที่ข้าพเจ้าจัดเป็นระเบียบและสะอาด					

ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา

ข้อ ที่	ข้อความ	บ่อย ครั้ง ที่สุด	บ่อย มาก	ปาน กลาง	บาง ครั้ง	ไม่ เคย เลย
1.	ก่อนลงมือทำการบ้านหรือเขียนรายงาน ข้าพเจ้าต้องตั้งใจว่าเข้าใจสิ่งที่ต้องการจะทำนั้นอย่างแจ่มแจ้งเสียก่อน					
2.	ในการทอ้งหนังสือ ข้าพเจ้าจะหยุดพักเป็นช่วงๆ เพื่อพยายามจำเรื่องราวที่ได้อ่านผ่านไปแล้ว					

ข้อ ที่	ข้อความ	บ่อย ครั้ง ที่สุด	บ่อย มาก	ปาน กลาง	บาง ครั้ง	ไม่ เคย เลย
3.	ข้าพเจ้าบอกตาราง แผนผัง หรือวาดรูปตามที่ ครูเขียนบนกระดานทุกตอน					
4.	ในการเตรียมตัวสอบ ข้าพเจ้าจะจัดเรียงวิชาที่ จะท่องให้เป็นอันดับ เช่น ลำดับตามความยาก ง่ายของวิชา หรือลำดับตามตารางสอบ					
5.	ขณะอ่านหนังสือ ข้าพเจ้ามักสนใจความหมาย ของคำ หรือข้อความที่ไม่คุ้นเคยมาก่อนและ ต้องการที่จะค้นคว้าหาคำตอบเพื่อให้รู้จริง					
6.	ข้าพเจ้าทำบันทึกย่อไว้ทุกวิชา เพื่อช่วยความ จำ และสะดวกในการทบทวน					
7.	ในการสอบ ถ้ามีเวลาเหลือ ข้าพเจ้าจะตรวจ สอบคำตอบก่อนที่จะส่งกระดาษคำตอบนั้น					
8.	ข้าพเจ้าทำการบ้านทุกอย่างด้วยตนเอง และ ไม่ลอกผู้อื่น					
9.	ข้าพเจ้าเอาใจใส่เป็นพิเศษในด้านความสะอาด เรียบร้อย ในการทำการบ้านหรือเขียนรายงาน ส่งครู					
10.	ไม่ว่าข้าพเจ้าจะทำการบ้าน รายงาน หรือ ข้อสอบ ข้าพเจ้าจะพยายามทำจนสุดความ สามารถเสมอ					
11.	หลังจากสอบเสร็จแล้ว ข้าพเจ้าจะรีบซักถาม หรือพยายามค้นคว้าหาคำตอบที่ข้าพเจ้าตอบ ไม่ได้ในการสอบ					
12.	ข้าพเจ้าขีดเส้นใต้หรือทำเครื่องหมายข้อความ ที่สำคัญในบทเรียนที่ครูเน้น					
13.	เมื่อการบ้านหรืองานที่ครูมอบหมายให้ทำยาก ข้าพเจ้าจะเพิ่มความพยายามให้มากขึ้น					
14.	ข้าพเจ้ามีสมาธิในการอ่านหนังสือได้ในเวลา ไม่นาน หลังจากนั้นก็อ่านไม่รู้เรื่อง					

ข้อ ที่	ข้อความ	บ่อย ครั้ง ที่สุด	บ่อย มาก	ปาน กลาง	บาง ครั้ง	ไม่ เคย เลย
15.	ในขณะที่สอบ ข้าพเจ้ามักเว้นข้อสอบที่ทำ ไม่ได้ไว้ก่อน แล้วค่อยย้อนกลับมาทำทีหลัง			1		
16.	ข้าพเจ้ามีความขยันมากขึ้นเมื่อรู้ตัวว่าได้ คะแนนน้อยกว่าเพื่อน					
17.	เมื่อครูถามคำถามในห้องเรียน ข้าพเจ้า พยายามหลีกเลี่ยงหรือนิ่งกัมหน้ำ					

ตอนที่ 3

แบบสำรวจเจตคติต่อการเรียน

- คำชี้แจง 1. ให้นักเรียนกรอรายละเอียดลงบนหัวกระดาษก่อนลงมือทำแบบสำรวจ
3. แบบสำรวจนี้มี 2 ด้านคือ
- 2.1 ด้านการยอมรับในตัวเอง จำนวน 16 ข้อ
 - 2.2 ด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา จำนวน 12 ข้อ
3. แบบสำรวจนี้ถามเกี่ยวกับลักษณะนิสัยที่ท่านเคยประพฤติปฏิบัติและความคิดเห็น
ในด้านการศึกษาเล่าเรียน ด้วยเหตุนี้จึงไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ขอให้ท่าน
ตอบตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้มากที่สุด
4. การตอบแบบสำรวจให้ท่านอ่านข้อความในแบบสำรวจทีละข้อ แล้วพิจารณาว่าท่าน
เคยปฏิบัติหรือมีความเห็นในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงใดใน 5 ลำดับ ดังนี้
- บ่อยครั้งที่สุด

หมายถึง การปฏิบัติเป็นประจำเกือบทุกครั้ง หรือเห็นด้วย
อย่างยิ่ง
- บ่อยมาก

หมายถึง การปฏิบัติเกือบเป็นประจำแต่น้อยกว่าบ่อยครั้งที่สุด
หรือเห็นด้วย
- ปานกลาง

หมายถึง การปฏิบัติครึ่งหนึ่งของเวลาทั้งหมด คือ รู้สึกเฉยๆ
- บางครั้ง

หมายถึง การปฏิบัตินานๆ ครั้ง หรือไม่เห็นด้วย
- ไม่เคยเลย

หมายถึง การปฏิบัติน้อยที่สุด หรือไม่เคยเลย หรือไม่เห็นด้วย
อย่างยิ่ง

5. เมื่อได้ตัดสินใจว่าคำตอบตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านให้ทำเครื่องหมาย
✓ ลงในช่องลำดับที่ต้องการ

ตัวอย่าง

ข้อ ที่	ข้อความ	บ่อย ครั้ง ที่สุด	บ่อย มาก	ปาน กลาง	บาง ครั้ง	ไม่เคย เลย
0)	ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าไม่ชอบบางวิชา แต่ ข้าพเจ้าก็พยายามเรียนเพื่อให้ได้ คะแนนดี			✓		
00)	ข้าพเจ้าบอกตาราง แผนผัง หรือวาดรูป ตามที่ครูเขียนบนกระดานทุกตอน				✓	

6. ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบโปรดขีดฆ่าของเดิม แล้วขีดตอบใหม่ให้ชัดเจน
7. โปรดทำทุกข้อและอย่าทำเครื่องหมายอื่นใดลงในแบบสำรวจ

แบบสำรวจเจตคติต่อการเรียน
ด้านการยอมรับในตัวครู

ข้อ ที่	ข้อความ	บ่อย ครั้ง ที่สุด	บ่อย มาก	ปาน กลาง	บาง ครั้ง	ไม่ เคย เลย
✓ 1.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเห็นอกเห็นใจและเข้าใจ ความรู้สึกของนักเรียนอย่างแท้จริง					
2.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณในขณะที่คุณสอนพูดนอก เรื่องหรือพูดเรื่องไร้สาระ					
3.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณสอนของคุณน่าเบื่อ ทำให้ ข้าพเจ้าไม่อยากเรียน					
4.	คุณดุ และเข้มงวดมากเกินไป จนกระทั่งเมื่อมี ปัญหาเกี่ยวกับการเรียน ข้าพเจ้าไม่กล้าไป หาครู					

ข้อ ที่	ข้อความ	บ่อย ครั้ง ที่สุด	บ่อย มาก	ปาน กลาง	บาง ครั้ง	ไม่ เคย เลย
5.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่่านักเรียนส่วนมากถูกลงโทษโดยไม่ทราบสาเหตุบ่อยครั้ง					
6.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่่านักเรียนไม่จำเป็นต้องชอบครูทุกคน					
7.	ข้าพเจ้าคิดว่าครูสามารถเสนอแนะให้คำปรึกษา ทั้งเรื่องส่วนตัว และเรื่องการเรียนของนักเรียนทุกคนได้					
8.	ข้าพเจ้าให้ความเคารพและยกย่องครูเสมือนญาติผู้ใหญ่ของข้าพเจ้า					
9.	ข้าพเจ้ารู้สึกครูเคร่งครัดกับระเบียบภายในห้องเรียนมากเกินไป					
10.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่่าครูพยายามให้ความสนใจช่วยเหลือและให้คำชมเชยเพื่อเป็นกำลังใจกับนักเรียน					
11.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่่าครูไม่มีใครจะเชื่อถือในตัวนักเรียนและมักคิดว่านักเรียนเป็นเด็กอยู่เสมอ					
12.	ข้าพเจ้าคิดว่าครูไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของนักเรียน เพราะครูคิดว่าเขารู้ดีกว่า					
13.	ข้าพเจ้ารู้สึกว่่าครูต้องการให้นักเรียนประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ครูเองก็ทำไม่ได้					
14.	ข้าพเจ้ามีธุระต้องไปหาครูในห้องพักครู ข้าพเจ้าไม่ยากไปในห้องนั้นเพราะต้องพบครูหลายคน					
15.	ข้าพเจ้าเชื่อว่าครูทุกคนมีความยุติธรรม					
16.	ข้าพเจ้ารู้สึกท้อใจ และเจ็บใจเมื่อครูตำหนิว่าข้าพเจ้าเป็นคนสะเพร่า ทำงานไม่เรียบร้อย	10				

ด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา

ข้อ ที่	ข้อความ	บ่อย ครั้ง ที่สุด	บ่อย มาก	ปาน กลาง	บาง ครั้ง	ไม่ เคย เลย
✓1.	ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าไม่ชอบบางวิชา แต่ข้าพเจ้าก็พยายามเรียนเพื่อให้ได้คะแนนดี					
2.	การบ้านบางอย่างไม่น่าสนใจ ข้าพเจ้าจึงต้องทำด้วยความจำใจ					
✓3.	ข้าพเจ้าเรียนหนังสือด้วยความสนุก มากกว่ารู้สึกทุกข์ใจ					
4.	ข้าพเจ้าคิดว่าข้าพเจ้าเรียนรู้หลายสิ่งหลายอย่างจากโรงเรียนในวันนี้					
✓5.	ข้าพเจ้าคิดว่าอนาคตของข้าพเจ้าขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการเรียน					
6.	ถ้าไม่เจ็บป่วยหรือมีธุระที่จำเป็นจริงๆ ข้าพเจ้าพยายามที่จะไม่ขาดเรียน					
7.	ข้าพเจ้าคิดว่าการลาออกจากโรงเรียนและหางานทำ เป็นสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับข้าพเจ้า					
✓8.	ข้าพเจ้าคิดว่าจะเรียนต่อไปให้สูงที่สุดเท่าที่โอกาสจะอำนวย					
✓9.	ข้าพเจ้ามีความขยันมากขึ้น เมื่อรู้ตัวว่าได้คะแนนน้อยกว่าเพื่อน					
10.	ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่าย ท้อแท้ เนื่องจากครูสอนเร็วเกินไป จนข้าพเจ้าตามไม่ทัน					
✓11.	ข้าพเจ้าพยายามสนใจทุกวิชาที่เรียนอย่างจริงจัง					
✓12.	ข้าพเจ้าเชื่อว่าการอ่านหนังสือทำให้คนฉลาดและรอบรู้					

ตารางค่าอำนาจจำแนกที่ (t) เป็นรายชื่อของแบบสำรวจนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงการ
ผลิตเวลา

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกที่ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกที่ (t)
1.	2.30	11.	2.71
2.	2.46	12.	3.19
3.	3.40	13.	6.40
4.	2.80	14.	2.29
5.	4.08	15.	5.91
6.	3.39	16.	4.62
7.	3.21	17.	4.16
8.	4.20	18.	2.93
9.	4.08	19.	3.91
10.	4.21		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงด้านการผลิตเวลา =
0.71

ตารางค่าอำนาจจำแนกที่ (t) เป็นรายชื่อของแบบสำรวจนิสัยในการเรียนด้านวิธีการทำงาน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกที่ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกที่ (t)
1.	2.63	10.	5.50
2.	3.26	11.	2.44
3.	2.85	12.	4.75
4.	2.70	13.	6.19
5.	2.62	14.	3.08
6.	2.50	15.	4.88
7.	8.07	16.	3.96
8.	4.08	17.	3.46
9.	3.86		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจนิสัยในการเรียนด้านการหลีกเลี่ยงด้านวิธีการทำงาน = 0.74

ตารางค่าอำนาจจำแนกที่ (t) เป็นรายชื่อของแบบสำรวจนิสัยในการเรียนด้านการยอมรับในตัวเอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกที่ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกที่ (t)
1.	3.36	9.	3.29
2.	3.04	10.	4.40
3.	2.51	11.	2.70
4.	3.12	12.	4.73
5.	3.20	13.	2.78
6.	2.99	14.	2.15
7.	5.21	15.	3.24
8.	6.57	16.	2.09

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจเจตคติต่อการเรียนด้านการยอมรับในตัวเอง = 0.74

ตารางค่าอำนาจจำแนกที่ (t) เป็นรายชื่อของแบบสำรวจนิสัยในการเรียนด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกที่ (t)	ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกที่ (t)
1.	5.22	7.	5.07
2.	2.14	8.	4.45
3.	5.05	9.	3.68
4.	3.84	10.	2.19
5.	3.59	11.	4.80
6.	2.29	12.	3.48

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจเจตคติด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา = 0.79

ตารางค่าอำนาจจำแนกแบบสำรวจนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนเป็นรายด้าน

รายด้าน	ค่าความเชื่อมั่น
นิสัยในการเรียน	
- ด้านการหลีกเลี่ยงการผลัดเวลา	0.71
- ด้านวิธีการทำงาน	0.74
นิสัยในการเรียนรวม	0.84
เจตคติต่อการเรียน	
- ด้านการยอมรับในตัวครู	0.74
- ด้านการยอมรับคุณค่าของการศึกษา	0.79
เจตคติต่อการเรียนรวม	0.86

แบบสำรวจนิสัยในการเรียนและเจตคติต่อการเรียนรวมทั้งฉบับ = 0.91

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-ชื่อสกุล	นางสาว สิงโตสี
วันเดือนปีเกิด	2 มีนาคม พุทธศักราช 2502
ที่อยู่ปัจจุบัน	74 หมู่ 1 ตำบลเขาวัว อำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี โทรศัพท์ (039-301676)
ภูมิลำเนา	47 หมู่ 1 ตำบลไทรงาม อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	อาจารย์ 1 ระดับ 5 โรงเรียนบ้านเนินจำปา อำเภอแก่งหางแมว จังหวัดจันทบุรี
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2516	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบางเลนวิทยา จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2520	ปกศ. และ ปกศ.สูง วิทยาลัยครูสวนสุนันทา กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2526	กศ.บ. (ชีววิทยา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
พ.ศ. 2544	กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร